НАРОДНА АРМІЯ

4 серпня, 2016

#30 {5459}

ПОТУЖНИЙ ФАКТОР ЗМІЦНЕННЯ БЕЗПЕКИ

В Україні завершились багатонаціональні маневри «Сі Бриз-2016» стор. 6-7

На кінець року з авіаремонтних заводів ДК «Укроборонпром» очікується близько 60 літальних апаратів. Деякі з них уже «стали до строю» та успішно експлуатуються в авіаційних бригадах, зокрема літаки Су-24М після середнього ремонту

ЗАВДЯКИ МОДЕРНІЗАЦІЇ

РІВЕНЬ БОЙОВИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ЛІТАКІВ ЗБІЛЬШИТЬСЯ В СЕРЕДНЬОМУ НА 45%

7 серпня — День Повітряних Сил Збройних Сил України

2016-й оголошений роком Повітряних Сил. Тобто стоїть завдання, щоб цей вид українського війська поточного року здійснив прорив у своєму розвитку, що сприятиме нарощенню бойового потенціалу й в майбутньому. Вперше за часів незалежності для потреб вартових неба передбачено рекордну суму — майже 3,5 мільярда гривень. стор. 4-5

ЗАВДАННЯ ЗВ'ЯЗКІВЦІВ: НА КОЖНОМУ ПУНКТІ УПРАВЛІННЯ МАЄ БУТИ ЄДИНА «КАРТИНКА» БОЙОВОЇ ОБСТАНОВКИ

8 серпня — День військ зв'язку. З початку АТО система зв'язку зазнала кардинальних змін. Тепер у бойових частинах, які виконують завдання на Сході, застарілих засобів аналогового зв'язку практично немає стор. 8

КОНКУРЕНТНІСТЬ ВИШУ ПЕРЕВІРЯЄ «ПОЛЕ БИТВИ» ЗА ВСТУПНИКА

Остаточні підсумки вступної кампанії до відомчих вишів МО України будуть у вересні, проте вже зараз можна спробувати визначити основні її тенденції стор. 9

«ЗАЛІЗНА» БРИГАДА: ПЕРЕВІРЕНА РОКАМИ — ЗАГАРТОВАНА В АТО

Найстарше військове з'єднання Збройних Сил України відсвяткувало свій 98-й день народження стор. 10

ХАРЧОВИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ БУДЕ ПОНОВЛЕНИЙ,

або Про деякі підсумки проекту з реформування продовольчого забезпечення Збройних Сил України стор. 11

МАРУСЯ ЗВІРОБІЙ — «ВЕДМЕЖА» МАТІР

Вона переконана: в українському війську належить все робити по-людськи.
От уже кілька місяців колишній волонтер і доброволець Маруся Звіробій є контрактником, керівником мобільної інструкторської групи в 199-му навчальному центрі ВДВ стор. 13

ДЕ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЮ НАБУТИ ЦИВІЛЬНУ СПЕЦІАЛЬНІСТЬ?

Учасниками міжнародного проекту «Україна — Норвегія», починаючи з 2003 року, стали понад 7,5 тисяч звільнених у запас військовослужбовців стор. 17

ПОДВИГИ ДЕСАНТНИКІВ
ЗАКАРБОВАНІ ЗОЛОТИМИ ЛІТЕРАМИ В ЛІТОПИСІ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА

Під час урочистостей з нагоди Дня ВДВ ЗС України

119-й навчальний центр ВДВ Збройних Сил України, що на Житомирщині, 2 серпня мав дуже урочистий вигляд. На плацу вишикувалися десантники, прийшли численні гості, рідні та близькі «крилатих піхотинців». Саме сюди вітати українських десантників із професійним святом прибули Президент України Петро Порошенко, Секретар РНБО Олександр Турчинов, Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак та інші державні посадовці.

— Надзвичайно приємно відзначати разом із вами свято українських лицарів «крилатої піхоти» — окремого роду військ, оповитого ореолом романтики. Велика честь стояти тут перед вами. Маю нагоду вкотре подякувати вам — мужнім і сильним воїнам — за самовіддане ратне служіння, — сказав у промові Президент України. — Золотими літерами в літопис українського війська закарбовані подвиги військовослужбовців Високомобільних десантних військ у боях за Савур-Могилу, гору Карачун, героїчне утримання донецького і луганського аеропортів, безпрецедентний серпневий рейд 2014-го по тилам ворога.

ЗА ЧАС АТО МАЙЖЕ 2,3 ТИС. ДЕСАНТНИКІВ БУЛИ ВІДЗНАЧЕНІ ДЕРЖАВНИМИ НАГОРОДАМИ, СЕРЕД НИХ — СІМ ГЕРОЇВ УКРАЇНИ

За теперішній бойовий гарт побратимів і високу готовність виконувати найскладніші завдання понад чотири сотні героїв у тільниках склали свої голови. Це важка ціна теперішнього відносного миру, але до остаточної перемоги ще потрібно готуватися…

У межах відвідин центру глава держави оглянув і навчальні класи — фізичної підготовки з елементами рукопашного бою «Барс», кабінет відпрацювання протидії саморобним вибуховим пристроям у житлових умовах, спеціальної психологічної підготовки, підготовки з виживання, лазерний та мультимедійний тир.

Того ж дня Петро Порошенко вручив низці військовослужбовців ВДВ нагороди та ключі від квартир.

Серед новоселів була і родина начальника кабінету групи (підготовки з виживання) відділення підготовки фахівців ВДВ ЗС України, військової розвідки та спецпризначення згаданого центру сержанта Дмитра Павлюка.

Дмитро із дружиною Яною не йняли віри, що все буде гаразд із квартирою. Навіть тримаючи в руках вручені Президентом сертифікат та ключі від житла, вони ще не зовсім усвідомлювали, що це відбулося насправді. А воно їм вкрай необхідне, адже сім'я виховує трьох діток — Ксенію, Максима і Соломію й очікує на поповнення — скоро має народитися донька, яку вирішили назвати Софією.

— Я служив у районі проведення АТО в складі розвідроти 95-ї бригади ВДВ. Був поранений під час штурму Семенівки неподалік Слов'янська, потім були бої під ДАПом, шахтою «Бутівка». Звісно, служити і воювати помітно легше, особливо морально, коли знаєш, що в родини немає побутових проблем, що є дім, в якому все гаразд, — говорить сержант Павлюк. — Можливо, на нашому прикладі люди краще зрозуміють, що військовим повернуть належну соціальну захищеність. Із такими сподіваннями можна повністю віддаватися бойовому вишколу.

Геннадій КАРПЮК

АТОШНИКАМ ПЕРЕДБАЧЕНО ДОДАТКОВІ ГАРАНТІЇ З ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

Президент Петро Порошенко підписав Закон України № 1436-VIII «Про внесення зміни до статті 14 Закону України «Про зайнятість населення» щодо додаткових гарантій у сприянні працевлаштуванню учасників бойових дій, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення».

Зміни до статті 14 Закону України «Про зайнятість населення» розширюють перелік категорій громадян, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, та включають у нього учасників бойових дій, зазначених у пунктах 19 та 20 частини 1 статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

ДІТИ ЗАГИБЛИХ УЧАСНИКІВ АТО ГАРАНТОВАНО ОТРИМАЮТЬ БЮДЖЕТНІ МІСЦЯ У ВИШАХ

Міністерство освіти і науки України спростило механізм для вступу абітурієнтів, у яких батьки чи один із батьків загинули під час участі в АТО.

«Вступникам, у яких батьки (один із батьків) загинули (загинув) під час участі в антитерористичній операції, захищаючи незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, або померли (помер) унаслідок поранення, контузії чи каліцтва, зазнаних у районах проведення АТО та які не вступили на навчання до вищих навчальних закладів на місця державного замовлення, Міністерство освіти і науки гарантовано виділить бюджетні місця», — повідомляє офіційний сайт Міністерства освіти і науки України.

КОНТРАКТ ІЗ ВІЙСЬКОМ УКЛАЛИ ПОНАД 43 ТИСЯЧІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Громадяни України продовжують укладати контракти на військову службу в Збройних Силах. З початку липня контракт із військом підписали понад 6 тисяч солдатів і сержантів, а також 760 офіцерів, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України. Отже, з початку року контракт зі Збройними Силами уклали понад 43 тисячі військовослужбовців, із яких близько 4600 — офіцери.

ПРОВОДЯТЬСЯ ПЕРЕВІРКИ ОБ'ЄКТІВ ХАРЧУВАННЯ

За минулий тиждень фахівці військово-медичної та санітарно-епідеміологічної служб Міністерства оборони України перевірили 16 військових частин у місцях постійної дислокації та 2 інші об'єкти, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України. Зокрема під час перевірок військові медики обстежили 30 об'єктів харчування, де провели 730 санітарно-бактеріологічних та санітарно-гігієнічних досліджень, 235 досліджень проб харчових продуктів та готової їжі, а також 1080 лабораторних досліджень якості питної води.

Поточний стан об'єктів харчування відповідає встановленим вимогам.

УКРАЇНСЬКІ САПЕРИ НА ДОНБАСІ ЗНЕШКОДИЛИ ПОНАД 119 ТИСЯЧ МІННО-ВИБУХОВИХ ПРИСТРОЇВ

Українські військовослужбовці в районі проведення антитерористичної операції продовжують очищення територій від мінно-вибухових пристроїв, залишених окупантами.

Як повідомляє Управління комунікацій та преси МО України, за минулий тиждень інженерно-саперні підрозділи Збройних Сил України очистили від мін близько 17 гектарів місцевості, знешкодивши 2400 вибухонебезпечних предметів.

Загалом з початку проведення антитерористичної операції військові сапери знешкодили в районі проведення АТО понад 119 тисяч мінно-вибухових пристроїв та очистили від вибухонебезпечних предметів більше ніж 2540 гектарів території.

Заступник Міністра оборони України з питань європейської інтеграції Ігор Долгов (праворуч) під час прийому з особистих питань

У ГРОМАДСЬКІЙ ПРИЙМАЛЬНІ ЗАВЖДИ ЛЮДНО

У холі Відділу по роботі із зверненнями громадян Секретаріату Кабінету Міністрів України натовп людей. Близько 40 осіб із нетерпінням чекають на допомогу керівництва військового відомства у розв'язанні наболілих проблем. Консультують присутніх заступник Міністра оборони України з питань європейської інтеграції Ігор Долгов та низка фахівців оборонного відомства з Департаменту фінансів, Військово-медичного департаменту, Юридичного департаменту, Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних Сил України та Головного управління персоналом Генерального штабу ЗС України тощо.

Серед звернень громадян найактуальнішими залишаються забезпечення житлом військовослужбовців та членів їхніх родин. Так, Надія С., мати інваліда І групи, звернулася до військового керівництва з проханням позачергово надати її сину квартиру в столиці. Родині запропонували грошову компенсацію та інші населені пункти для проживання, проте сім'я відповіла відмовою і чекає на квартирні метри в Києві.

Інше звернення — від громадянки Ірини З. із Черкащини — стосувалося отримання квартири за фактом її пайової участі у будівництві житла одного з підрядників оборонного відомства. Забудовник відмовився надавати квадратні метри, запропонувавши повернути кошти. Документи даного звернення направили до розгляду Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних Сил України для подальшого вивчення та проведення перевірок фінансової спроможності підрядника.

Цікаво, що порівняно з минулими роками побільшало звернень щодо отримання українського громадянства. До військового відомства звернувся волонтер Дмитро Ф., який вже декілька років мешкає у Києві та, за його словами, активно займається допомогою війську. Проте військові юристи йому роз'яснили, що особа, яка має намір набути українського громадянства, повинна мати для цього не тільки бажання, але й усі законні підстави. Згідно з чинним законодавством України даний статус можна отримати лише за видатні заслуги перед країною, які необхідно підтвердити, за умови проживання на території України не менш як п'ять років або перебування у шлюбі з українкою не менш як два роки тощо.

ПОРІВНЯНО З МИНУЛИМИ РОКАМИ ПОБІЛЬШАЛО ЗВЕРНЕНЬ ЩОДО ОТРИМАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

Водночас звернення Арсланбека К. з подібного питання вдалося задовольнити, адже його підстави відповідали всім чинним вимогам закону.

Цікаво, що не меншає кількість охочих укласти контракт на військову службу. Проте існує низка причин, через які не всім дозволяють це зробити. Наприклад, Анатолій Р., лейтенант запасу, до звільнення служив у 93-й омпбр. Чоловікові скоро виповниться шістдесят років, проте він бажає продовжувати військову справу. Фахівці роз'яснили, що можливість укладання контракту навіть на мінімальний термін напряму залежить від віку. Проте, як виняток, було вирішено направити клопотання особисто до Міністра оборони з проханням задовольнити бажання офіцера запасу продовжити службу.

Ігор Долгов запевнив присутніх у тому, що всі звернення громадян мають бути розглянуті в найкоротші строки.

— Ми маємо допомагати і в той же час виправляти недоліки, які є у системі оборонного відомства, — зауважив заступник Міністра оборони України з питань європейської інтеграції.

Тетяна МОРОЗ

НА РОЗВИТОК НАВЧАЛЬНО-МАТЕРІАЛЬНОЇ БАЗИ НАВЧАЛЬНІ ЦЕНТРИ ОТРИМАЛИ 250 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

«Ми виконали доручення Президента: на розвиток навчально-матеріальної бази навчальні центри отримали 250 мільйонів гривень». Про це повідомив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час зустрічі з Надзвичайним та Повноважним Послом США в Україні Джеффрі Пайєттом та командувачем Сухопутних військ ЗС США в Європі генерал-лейтенантом Фредеріком Беном Ходжесом, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

— Під час нашої останньої зустрічі ми досягли порозуміння з питання вдосконалення навчально-матеріальної бази Міжнародного центру миротворчості та безпеки. Вже виділено 50 мільйонів гривень на створення інфраструктури на базі навчального центру в Яворові, — зазначив генерал армії України Степан Полторак.

Глава оборонного відомства розповів, що ще 150 млн гривень виділено на побудову інфраструктури військового містечка на території полігона «Широкий Лан» та 50 млн гривень — на навчальний центр Сил спеціальних операцій.

НАШІ ВІЙСЬКОВІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У БАГАТОНАЦІОНАЛЬНИХ НАВЧАННЯХ «СЕЙБЕР ГАРДІАН-2016»

На базі Центру бойової підготовки сухопутних військ збройних сил Румунії у місті Чінку тривають багатонаціональні командно-штабні навчання із залученням військ «Сейбер Гардіан-2016», повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

Щорічні багатонаціональні маневри, які проводяться безпосередньо за участю підрозділів збройних сил Румунії, Болгарії та України, є частиною спільної програми навчань Європейського командування США та призначені для підвищення взаємодії збройних сил країн-членів та партнерів НАТО.

Керівний склад та офіцери штабів багатонаціональних підрозділів рівня «батальйон-бригада» тренуються спільно планувати та здійснювати управління в ході операцій. Особовий склад підрозділів відпрацьовує тактичні елементи, спрямовані на виконання завдань за призначенням з урахуванням досвіду протистояння гібридним формам збройної агресії.

Відповідно до плану навчання, одним із віддалених підрозділів КШН є Центр імітаційного моделювання Національного університету оборони України імені Івана Черняховського. На базі відділу імітаційного моделювання розгорнуто додаткові підрозділи Міжнародного центру миротворчості та безпеки Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, які входять до складу батальйонної тактичної групи.

АВІАТОРИ ГОТУЮТЬСЯ ДО ПАРАДУ ПО 6 ГОДИН НА ДОБУ

На початку серпня відбулося перше спільне тренування парадних розрахунків перед проведенням параду військ з нагоди 25-ї річниці Незалежності України. Проводилося воно на злітно-посадковій смузі АМТК «Авіант». У тренуванні взяли участь і представники Харківського національного університету Повітряних Сил імені І. Кожедуба під керівництвом начальника університету генерал-майора Андрія Алімпієва.

Зазвичай тренування відбувається у кілька етапів: місяць підготовки безпосередньо на місці дислокації навчального закладу та місяць у Василькові. Тут курсанти та офіцери мають змогу відточити стройову майстерність уже разом з усіма парадними розрахунками.

Претендентів на участь у параді відбирали досить ретельно. Насамперед враховувалися відмінна фізична підготовка, морально-ділові якості та стресостійкість. Загалом залучили майже півтори сотні представників вишу. У парадному розрахунку університету крокують курсанти переважно 3–4 курсу.

90% особового складу університету, які братимуть участь у параді, вже втретє пройдуть головною вулицею країни. Серед них двадцятирічний сержант В'ячеслав Петренко — відмінник навчання та отримувач стипендії Президента України. Вихованець Харківського військового ліцею задоволений як навчанням, так і підготовкою до параду.

— Щоденно тренуванню приділяється шість годин: чотири зранку та дві надвечір, — розповідає сержант Петренко. — Особистий рекорд підрозділу — 14 кілометрів за день тренувань. Оскільки в усіх курсантів нашого вишу відмінна фізична та стройова підготовка, то тут вона тільки відшліфовується. Вважаю, що парад показує, що в Україні є Збройні Сили і люди, готові в будь-який час захищати свою країну.

Загалом передбачено чотири тренування на базі «Авіанту» та ще кілька — безпосередньо на Хрещатику. Військовий парад відбудеться 24 серпня у Києві на вулиці Хрещатик та майдані Незалежності.

Ярослава ЗОРІНА

Парадний розрахунок під час тренування

ЗАВДЯКИ МОДЕРНІЗАЦІЇ РІВЕНЬ БОЙОВИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ЛІТАКІВ ЗБІЛЬШИТЬСЯ В СЕРЕДНЬОМУ НА 45%

7 серпня — День Повітряних Сил Збройних Сил України

2016-й оголошений роком Повітряних Сил. Тобто стоїть завдання, щоб цей вид українського війська поточного року здійснив прорив у своєму розвитку, що сприятиме нарощенню бойового потенціалу й в майбутньому. Вперше за часів незалежності для потреб вартових неба передбачено рекордну суму — майже 3,5 мільярда гривень.
Про завдання та реалізацію окреслених роком Повітряних Сил планів розповів командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій ДРОЗДОВ

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій Дроздов

— Сергію Семеновичу, які завдання на 2016 рік щодо технічного відновлення авіапарку?

— За наявного фінансування на кінець року з авіаремонтних заводів ДК «Укроборонпром» очікуємо отримати близько 60 літальних апаратів. Деякі з них уже «встали до строю» та успішно експлуатуються в авіаційних бригадах.

— Це буде відремонтована і модернізована авіатехніка?

— Це літаки МіГ-29 після виконання першого ремонту, літаки Су-24М після середнього ремонту та вертольоти Мі-2 після капітального ремонту. Крім літальних апаратів, бригадам тактичної авіації підприємства ДК «Укроборонпром» передали близько 20-ти відремонтованих авіаційних двигунів. Найближчим часом очікуємо отримати й модернізовані літальні апарати. Авіаційна техніка в нас не нова, але шляхом модернізації коефіцієнт її бойового потенціалу відносно базових зразків можна підвищити на 30–66%, тобто рівень бойових можливостей літальних апаратів може бути збільшений у середньому на 45%. Ми передбачаємо, що в літаках типу МіГ-29, Су-27, Су-25 та Л-39 модернізації будуть піддані авіоніка, прицільно-навігаційні комплекси, озброєння. А це, відповідно, підвищить рівень виконання навігаційних завдань, збільшить точність застосування озброєння, дозволить використовувати новітні авіаційні засоби ураження.

— А які перспективи оновлення авіапарку Повітряних Сил?

— Вже сьогодні конструкторським бюро Антонова для потреб військової авіації Повітряних Сил розробляються конструкції санітарного літака, командно-штабного літака, літака патрульного та літака дальнього радіолокаційного спостереження. Однак слід розуміти, що це справа не одного дня і навіть року. Найголовніше, що цей процес запущено.

— А як буде із технікою та озброєнням зенітних ракетних військ Повітряних Сил?

— У межах року Повітряних Сил ми плануємо отримати з державних підприємств близько 10 відремонтованих зенітних ракетних комплексів із продовженням їхнього ресурсу. Це ЗРК типу С-300 різних модифікацій та ЗРК «Бук М1». Зауважу, що все зенітне ракетне озброєння є продукцією ОПК ще Радянського Союзу й належить до розробок 70-х — початку 80-х років минулого століття. Тому сьогодні державні підприємства спільно з науково-дослідними колективами досліджують варіанти заміни його складових аналогами вітчизняного виробництва на новій елементній базі. Крім того, ведуться активні дослідно-конструкторські роботи з розробки вітчизняного зенітного ракетного комплексу середньої дальності.

А загалом позитивні зрушення в цьому питанні є й у радіотехнічних військах, військах зв'язку, розвідці, безпілотній авіації. У рік Повітряних Сил все робиться для того, щоб наймогутніший за своїм потенціалом, вогневою потужністю і дальністю бойового застосування вид українського війська став тією силою, яка у взаємодії з Сухопутними військами, Військово-Морськими Силами, підрозділами Високомобільних десантних військ не лише забезпечить стримування будь-яких агресивних амбіцій ворога, а й буде спроможною завдати адекватного удару у відповідь.

— Проведені нещодавно у Збройних Силах України масштабні комплексні командно-штабні навчання «Літня гроза-2016» та «Південний вітер-2016» є своєрідною перевіркою готовності українського війська дати відсіч ворогу. Як відпрацювали підрозділи Повітряних Сил у складі міжвидових угруповань військ?

— Нині підрозділи Повітряних Сил у взаємодії з іншими видами Збройних Сил України продовжують виконувати завдання зі стримування збройної агресії противника. Для оперативного використання сил і засобів здійснено передислокацію авіації. У нових районах бойового призначення завдання з прикриття важливих об'єктів держави, угруповань своїх військ від ударів із засобів повітряного нападу та ураження противника виконують підрозділи зенітних ракетних і радіотехнічних військ Повітряних Сил.

ВЕДУТЬСЯ АКТИВНІ ДОСЛІДНО-КОНСТРУКТОРСЬКІ РОБОТИ З РОЗРОБКИ ВІТЧИЗНЯНОГО ЗЕНІТНОГО РАКЕТНОГО КОМПЛЕКСУ СЕРЕДНЬОЇ ДАЛЬНОСТІ

Водночас у місцях постійної дислокації частин виду тривають інтенсивні заходи з бойової підготовки. Ці масштабні комплексні командно-штабні навчання дійсно стали своєрідною перевіркою бойового вишколу, і не лише воїнів-авіаторів. До навчань залучався визначений склад частин та підрозділів усіх родів військ виду, які діяли у складі міжвидових угруповань. Основний лейтмотив навчань — готовність діяти в будь-яких умовах, за будь-яких змін обстановки, щоб дати адекватну відповідь ворогу. А змодельовані ситуації та раптові вводні під час їхнього проведення — це реальні виклики, які можуть мати місце в разі загострення ситуації на Сході країни.

ЗРК С-300 на позиції

На бойовому посту в системі протиповітряної оборони держави

Винищувачі МіГ-29 здіймаються у небо

Екіпажі авіаційних частин Повітряних Сил, зокрема, здійснюючи практичне застосування авіаційних засобів ураження по наземних та повітряних цілях, відпрацьовували проведення винищувального авіаційного прикриття та підтримки з повітря дій наземних угруповань військ. З оперативних аеродромів були підняті екіпажі транспортної авіації з бойовою технікою та підрозділами Високомобільних десантних військ. У заданих районах було здійснено десантування. Усі польотні завдання виконувалися в умовах швидкоплинної зміни обстановки, при цьому враховувалися можливі ризики, які мали місце під час виконання бойових завдань льотними екіпажами в ході проведення антитерористичної операції. Маю на увазі протидію ППО противника. На окремих напрямах бойова авіація виду працювала у взаємодії з армійською авіацією Сухопутних військ, забезпечуючи практичні дії підрозділів наземних військ оперативно-тактичних угруповань.

Паралельно підрозділи зенітних ракетних та радіотехнічних військ, вийшовши у нові позиційні райони, у взаємодії з підрозділами протиповітряної оборони Сухопутних військ виконували завдання з протиповітряної оборони повітряних рубежів та стратегічних об'єктів держави. В межах навчань апробовано нову методику управління системою нарощування зенітно-ракетного прикриття за різних умов ведення бойових дій, що своєю чергою дозволило чітко та ефективно розподілити засоби ППО. Під час практичних фаз комплексних командно-штабних навчань підрозділи зенітних ракетних військ виконали практичні завдання зі знищення ймовірного повітряного противника. Усі контрольні цілі були умовно знищені.

Передбачається, що в літаках типу МіГ-29, Су-27, Су-25 та Л-39 модернізації будуть піддані авіоніка, прицільно-навігаційні комплекси, озброєння

КІЛЬКІСТЬ ПІДГОТОВЛЕНИХ ЕКІПАЖІВ БРИГАД ТАКТИЧНОЇ АВІАЦІЇ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ПРОТИ 2013 РОКУ ЗРОСЛА МАЙЖЕ НА 40 ВІДСОТКІВ. А 30 ВІДСОТКІВ ЛЬОТНОГО СКЛАДУ ВЖЕ МАЮТЬ ДОСВІД ВИКОНАННЯ БОЙОВИХ ЗАВДАНЬ У ЗОНІ ПРОВЕДЕННЯ АТО

Одночасно з вишколом підрозділів перевірялася організація взаємодії органів військового управління різних рівнів міжвидових угруповань Збройних Сил України.

— Які корективи внесені в бойову підготовку з урахуванням досвіду АТО?

— Наприклад, у підготовці льотних екіпажів основний акцент при застосуванні досвіду АТО робиться на виконанні ними польотних завдань на гранично малих висотах, здійсненні пусків некерованими реактивними снарядами по наземних цілях із простих та складних видів маневру. Звичайно, до цього льотчик має пройти вишкіл виконання завдань на великих та середніх висотах, опанувати простий пілотаж (віражі, пікірування, гірку, спіраль), а згодом і складний пілотаж (глибокі віражі, бойові розвороти, петлю Нестерова, перевороти, бочки). Тобто це доволі тривалий і складний процес. На сьогодні, якщо говорити мовою цифр, кількість підготовлених екіпажів бригад тактичної авіації Повітряних Сил проти 2013 року зросла майже на 40 відсотків. А 30 відсотків льотного складу мають досвід виконання бойових завдань у зоні проведення антитерористичної операції.

Підрозділи зенітних ракетних і радіотехнічних військ повсякчас відшліфовують свої знання та вміння у нових позиційних районах. Щоправда, через відсутність полігона підрозділи зенітних ракетних військ позбавлені можливості виконувати бойові стрільби. Втім, маю надію, що найближчим часом це зміниться. Ми вивчаємо можливості щодо використання полігона ВПС Збройних сил Республіки Болгарія.

— Цього року ви особисто перевіряли вишкіл випускників Харківського національного університету Повітряних Сил під час складання ними іспиту з льотної підготовки. Тож які ваші враження?

— Дійсно, я мав змогу особисто оцінити рівень льотної майстерності наших цьогорічних випускників. Точніше — проекзаменувати двох випускників безпосередньо під час виконання ними польотного завдання на літаку МіГ-29УБ. Відгуки лише схвальні. Утім це цілком закономірно. Адже змінено систему підготовки курсантів-авіаторів. Цього року вперше за історію військової авіації України випускники льотного факультету Харківського національного університету ще під час навчання освоїли бойові літаки типу МіГ-29 та Су-25, вертольоти типу Мі-24 і Мі-8. Вони набули навичок із ведення повітряного бою з ударними літаками, проведення атак наземних цілей із простих видів маневру, підготовлені до виконання низки завдань у складних метеорологічних умовах. Тобто оновлена система підготовки курсантів у кінцевому результаті дозволяє комплектувати бойові частини вже підготовленим льотним складом.

— Що побажаєте особовому складу напередодні професійного свята?

— Передусім — мирного неба, успіхів у нелегкій ратній службі, міцного здоров'я та непохитної віри в щасливе майбутнє України.

Розмову вів Сергій ФУРДИК

ПОТУЖНИЙ ФАКТОР

Питання «Сі Бризу» — це питання взаємодії в реальних умовах

Корабельна група виконує маневрування

Під час багатонаціональних маневрів «Сі Бриз-2016»військовослужбовці різних країн відпрацювали питання планування та проведення міжнародної операції з безпеки у кризовому регіоні із залученням багатонаціональних сил відповідно до стандартів НАТО, а також виконали інші завдання навчально-бойового характеру.

Міжнародні маневри вкотре продемонстрували готовність штабів і сил країн-партнерів спланувати та провести багатонаціональну операцію з безпеки у кризовому регіоні за стандартами НАТО, спроможність спільно адекватно реагувати на виклики і загрози миру і стабільності.

— Навчання засвідчило міжнародну підтримку і допомогу національному флоту щодо здійснення реформ та сприяло переходу українських Військово-Морських Сил на стандарти НАТО, обміну реальним бойовим досвідом, — зазначив командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Ігор Воронченко.

За словами керівника навчань від американської сторони капітана 1 рангу Річарда Дромерхаузера, «Сі Бриз-2016» перевершив усі очікування.

— Спільними зусиллями нам вдалося досягти дуже багато у зміцненні безпеки та стабілізації ситуації в акваторії Чорного моря. Ми виконали всі завдання дуже чітко із урахуванням усіх заходів безпеки. І це завдяки тому, що учасники маневрів багато займалися плануванням і проведенням навчання. І за цей час ми вибудували добру дружбу, чітке розуміння між військовослужбовцями різних країн, — зазначив капітан 1 рангу Річард Дромерхаузер.

Як зауважив керівник навчань від української сторони капітан 1 рангу Олексій Доскато, в ході цьогорічного «Сі Бризу» відпрацьовано тактичні прийоми, форми та способи застосування багатонаціональних сил, чого раніше під час навчань не було. Зокрема, в навчаннях брав участь десантний корабель ВМС США, проведено спільну амфібійну операцію, здійснено одночасне десантування особового складу з пари літаків, передачу вантажів вертольотами між кораблями на зовнішній підвісці, відпрацьовано тактичне перевезення військовослужбовців на зовнішньому адаптері та розгортання і використання сухопутним компонентом понтонних переправ.

Крім того, проведено самооцінку 2-го рівня в межах Програми перевірки та зворотного зв'язку Концепції оперативних можливостей НАТО фрегата «Гетьман Сагайдачний» та реанімаційно-операційного літака ПС ЗС України Ан-26 «Віта».

***

Цього року, вперше за багаторічну історію міжнародних військово-морських навчань «Сі Бриз», під час активної фази проведено широкомасштабну десантну операцію майже по всьому півдні Одеської області.

Зокрема, як повідомив заступник командувача Військово-Морських Сил ЗС України з бойової підготовки капітан 1 рангу Олексій Неїжпапа, повітряний десант в складі зведеної роти морської піхоти та високомобільних десантних військ приземлився на стратегічно важливий аеродром «Арциз» під Червоноглинським. Своєю чергою багатонаціональний морський десант висадився з борту середнього десантного корабля «Юрій Олефіренко» у гирлі річки Дунай під Ізмаїлом.

— Одночасно з боку Чорного моря в районі населеного пункту Лебедівка Татарбунарського району 200 військовослужбовців підрозділу Корпусу морської піхоти США здійснили десантування на плавучих бронетранспортерах з американського великого десантного корабля-дока «Whidbey Island», — наголосив капітан 1 рангу Олексій Неїжпапа. — Разом з американськими військовослужбовцями участь у висадці на берег взяли військові інструктори української морської піхоти. Так наші хлопці в реальних умовах ознайомилися з основними етапами підготовки та проведення десантування, тактичними особливостями та системою управління особовим складом у бойових умовах, а також мали можливість запозичити практичний досвід американських колег.

ПІД ЧАС АКТИВНОЇ ФАЗИ БУЛО ЗМОДУЛЬОВАНО СИТУАЦІЮ, ЩО МОЖЕ ВИНИКНУТИ НА ТЕРИТОРІЇ НАШОЇ ДЕРЖАВИ

З моря десантні підрозділи прикривали кілька тактичних угруповань кораблів від країн-учасниць навчань. Авіаційну підтримку десантування військ здійснювали навчально-бойові літаки Л-39 і штурмові вертольоти Мі-24 армійської авіації. Гвинтокрили на гранично малій висоті запобігали можливим контратакам умовного супротивника.

Слід зазначити, що за задумом маневрів дії багатонаціонального військового угруповання було спрямоване на спільне відпрацювання тактичних навиків та взаємодії під час десантування, протидію диверсійно-розвідувальним групам противника, а також захоплення та утримання важливих об'єктів у кризовому регіоні.

Так, висадці десанту з середнього десантного корабля «Юрій Олефіренко» передувала висадка розвідувальної групи морської піхоти з катерів Державної прикордонної служби України. Ця група взяла під контроль узбережжя та забезпечила безпечне десантування основних сил, після чого колона військової техніки попрямувала до місцевого аеропорту для підтримки повітряного десанту. До речі, під час руху колона раз од разу натрапляла на засідки та вогневі точки умовного противника. Але військові швидко подавляли їх і продовжували рух до аеропорту.

Корабельним складом пройдено 4285 морських миль, сухопутним компонентом здійснено 454 стрибки з парашутом, 619 безпарашутних десантувань, 3 морські й 1 річковий десант, 2 подолання водних перешкод, проведено 2 артилерійські стрільби і 15 стрільб зі стрілецької зброї. Крім того, авіацією здійснено 149 польотів, загальний наліт становив 166 годин. Дайвери здійснили 137 занурень, загальний час їхнього перебування під водою — 75 годин.

Вже після взяття під контроль та організації оборони важливого об'єкта морськими піхотинцями було проведено тренування з обладнання блокпостів і організації пропускного режиму. Паралельно велося блокування місцевості й зачищення її від бойовиків підрозділами Національної гвардії України.

Разом із тим гаубична артилерійська батарея Одеського батальйону морської піхоти здійснила низку стрільб по надводних кораблях і катерах супротивника, що за легендою навчань намагалися перетнути український кордон і доставити боєприпаси, амуніцію та інше спорядження бандформуванням. Слід наголосити, що батарея 122-мм гаубиці Д-30 — це наймолодший підрозділ у складі Одеського батальйону морської піхоти. На даний час у її складі служать контрактники, які порівняно нещодавно поповнили лави Збройних Сил України. Але навесні й влітку всі вони пройшли навчання та бойове злагодження на полігоні «Широкий Лан» в Миколаївській області.

Від батареї для стрільб на навчаннях «Сі Бриз-2016» було виведено п'ять гаубиць. В результаті пристрілювання бойовий розрахунок першої гармати з другого пострілу вразив ціль на відстані близько 6 кілометрів, після чого інші гармати відкрили швидкий вогонь на ураження порушника та успішно знищили його.

Як наголосив заступник командувача Військово-Морських Сил ЗС України з бойової підготовки капітан 1 рангу Олексій Неїжпапа, всі поставлені перед навчаннями завдання були виконані в повному обсязі та принесли користь усім військовим, що брали в них участь.

— По-перше, це стосується підготовки органів управління як морського, так і берегового компонентів до роботи за стандартами НАТО, — зазначив капітан 1 рангу Олексій Неїжпапа. — По-друге, під час активної фази ми фактично змодулювали ситуацію, що може виникнути на території нашої держави. І, по-третє, питання взаємодії з військовими фахівцями з інших країн на даний час стоїть дуже гостро.

Віталій ПАНЧИШИН,
Євгеній СИЛКІН

ЗМІЦНЕННЯ БЕЗПЕКИ

Висадка десанту з корабля США «Вітні Айленд»

Зачистка місцевості від «бойовиків»

Відпрацювання дій штурмової групи під час захоплення «судна-порушника»

Церемонія закриття відбулася в твіндеку американського десантного корабля

Кращим учасникам вручено нагороди

Зв'язківці розгортають командно-штабну машину, яка нині переобладнана на цифру

ЗАВДАННЯ ЗВ'ЯЗКІВЦІВ: НА КОЖНОМУ ПУНКТІ УПРАВЛІННЯ МАЄ БУТИ ЄДИНА «КАРТИНКА» БОЙОВОЇ ОБСТАНОВКИ

8 серпня — День військ зв'язку

Упродовж останніх десятиліть зв'язок і телекомунікації набули доволі стрімкого розвитку, а технологічні новації з'являються мало не щодня. Водночас у військах зв'язку, як і в інших підрозділах Збройних Сил України, цей технологічний прорив тривалий час залишався практично нереалізованим. Тож з початком бойових дій на Сході нашої країни гостро постало питання щодо кардинального оновлення як технопарку, так і всієї системи військ зв'язку. Про те, як змінилися війська зв'язку за цей час, розповідає начальник військ зв'язку Збройних Сил України — начальник Головного управління зв'язку та інформаційних систем Генерального штабу ЗС України генерал-майор Володимир Рапко.

— Володимире Васильовичу, які першочергові завдання виконувало ваше управління з початком конфлікту на Донбасі?

— До початку 2014 року у військах зв'язку було переведено на цифрові технології 30% стаціонарних систем зв'язку і лише один-два відсотки мобільних. Решта техніки перебувала на озброєнні ще з часів СРСР. Тобто за винятком деяких тропосферних станцій і кількох комплексних апаратних розробок 2007-го зв'язок був аналоговим. Як бачимо, тоді в армії переважно розвивали засоби зв'язку в стаціонарних системах.

Утім реальність довела, що переведення стаціонарної системи зв'язку на цифрові рейки є недостатньою умовою для виконання бойових завдань. Тому найголовнішою проблемою на початку конфлікту стало забезпечення засобами зв'язку тактичної ланки управління.

— Яким же чином вдалося вирішити цю проблему?

— Тоді в хід йшли будь-які засоби та можливості. Ми використовували комерційне обладнання, відновлювали застарілу і несправну техніку, отримували допомогу від країн-союзників. Також підсилили війська малогабаритними станціями супутникового і транкінгового зв'язку. Легкі в транспортуванні, швидкі в розгортанні та відносно прості в експлуатації, вони забезпечували достатню якість комунікації. За допомогою захищених супутникових каналів військові зв'язківці у стислі терміни налагодили телефонний зв'язок і передачу документованих повідомлень.

Оскільки супутниковий зв'язок у тактичній ланці не має бути основним, ми продовжили роботу із забезпечення Збройних Сил сучасним та надійним радіозв'язком. Для оснащення частин закупили та отримали за програмою міжнародної технічної допомоги високотехнологічні цифрові радіостанції Harris. Вони і стали базовими для військ на коротких хвилях.

Начальник військ зв'язку Збройних Сил України — начальник Головного управління зв'язку та інформаційних систем Генерального штабу ЗС України генерал-майор Володимир Рапко

— Якою нині є система військ зв'язку, як вона змінилася від початку АТО?

— З початку проведення антитерористичної операції система зв'язку Збройних Сил України зазнала кардинальних змін. Тепер у бойових частинах і підрозділах, які виконують завдання на Сході держави, застарілих засобів аналогового зв'язку практично немає. Обмін інформацією відбувається за допомогою сучасної захищеної цифрової техніки.

— На якому рівні зараз забезпечення сучасними засобами зв'язку та які вони?

— Ми категорично відмовилися від відкритих та закритих аналогових комутаторів, аналогової апаратури закриття інформації радянського виробництва. Зараз система телефонії та передачі даних повністю цифрова, радіозв'язку — частково ще побудована на техніці, виготовленій у СРСР, проте здебільшого це сучасні цифрові станції. Також у районі проведення АТО почали широко застосовувати різні інформаційні системи. Передусім — розвідки й артилерії.

Отже, гостроту проблеми забезпечення військ сучасними засобами зв'язку практично знято. Далі розв'язуємо її кількома шляхами. Частину техніки закуповуємо в Україні та за кордоном, решту — отримуємо як матеріально-технічну допомогу від країн-партнерів — Сполучених Штатів Америки, Великобританії та Канади. Це, зокрема, кліматично захищені комп'ютери подвійного призначення, станції супутникового зв'язку, радіостанції тактичної ланки управління КХ- та УКХ-діапазонів.

— Який вид зв'язку є найпоширенішим у районі бойових дій?

— У тактичній ланці найбільш поширені радіозв'язок, супутниковий і радіорелейний. Коли війська перебувають в обороні, широко застосовують і дротовий зв'язок. Це чотири основні види, які діють за різними системами та принципом розповсюдження хвиль.

Щоправда, коли забезпечуємо зв'язком підрозділи, ніколи не обмежуємося якимсь одним видом. Завжди має бути основний і резервний. Я не знаю жодного ротного чи взводного опорного пункту, з яким тепер не можна було б зв'язатися.

— Які ж проблеми ще не вирішені?

— Зараз основне завдання полягає в тому, щоб усі засоби зв'язку, які у нас використовують та впроваджують, об'єднати в єдину систему, виконавши цим завдання, прописане в Оборонному стратегічному бюлетені, тобто створити систему управління зв'язку і розвідки. Вона має працювати як цілісний механізм, що поєднує засоби зв'язку, розвідки, автоматизації та відповідне програмне забезпечення. Тобто на кожному пункті управління командної ланки має бути єдина «картинка» поля бою або театру воєнних дій, де можна в реальному часі бачити стан своїх військ і противника. Це завдання потрібно виконати для всіх трьох ланок управління (тактичної, оперативної та стратегічної). Над цим ми вже працюємо.

ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ ВІДБУВАЄТЬСЯ ЗА ДОПОМОГОЮ СУЧАСНОЇ ЗАХИЩЕНОЇ ЦИФРОВОЇ ТЕХНІКИ

— Щоб працювати з сучасною технікою, потрібні відповідні фахівці. Де їх зараз готують?

— Справді, щоб користуватися новим парком техніки й активно брати участь у розвитку військ зв'язку, необхідні освічені офіцери, сержанти та солдати, які знають можливості сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій та здатні забезпечити впровадження їх у військах. Таких фахівців готують у трьох навчальних закладах. Передусім це Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації, де навчають майбутніх офіцерів-зв'язківців, Коледж сержантського складу та Об'єднаний навчально-тренувальний центр військ зв'язку.

Також на особливий період на базі інституту функціонують тримісячні офіцерські курси. Навчатися на них мають право найкраще підготовлені сержанти військ зв'язку, які мають вищу освіту. По закінченні курсів вони отримують звання молодшого лейтенанта. Так уже підготовлено близько 500 офіцерів. Цим ми дещо поліпшили укомплектованість посад молодшим офіцерським складом, якого, на жаль, бракує і зараз.

— Чи змінилися вимоги до підготовки військових зв'язківців?

— Спираючись на досвід АТО, цього року ми докорінно змінили програму підготовки фахівців для військ зв'язку. Зокрема переглянули вимоги до практичних навичок випускників у царині телекомунікацій і радіозв'язку, підготували перелік того, що належить знати і вміти випускнику військового інституту, та на його основі переробили всі навчальні програми.

Також на виконання рішення начальника Генерального штабу Збройних Сил України був зроблений наголос на вивченні загальновійськових дисциплін. Адже кожен офіцер незалежно від спеціальності повинен уміти керувати в бою мотопіхотним підрозділом.

— Які нагальні завдання стоять перед зв'язківцями зараз?

— По-перше, перед нами стоїть завдання й надалі оснащувати війська відповідними засобами зв'язку. По-друге — вжити заходів щодо підвищення захищеності та безпеки зв'язку. По-третє, слід збільшити стійкість управління шляхом створення необхідної кількості резервних вузлів і ліній зв'язку.

Користуючись нагодою, вітаю військових зв'язківців та їхні сім'ї з професійним святом. Зичу всього найкращого. А тим, хто на Сході України виконує завдання, бажаю повернутися живими і неушкодженими.

— Дякую за розмову.

Записав Роман ВУС

КОНКУРЕНТНІСТЬ ВИШУ ПЕРЕВІРЯЄ «ПОЛЕ БИТВИ» ЗА ВСТУПНИКА

Остаточні підсумки вступної кампанії до відомчих вишів МО України будуть у вересні, проте вже зараз можна спробувати визначити основні її тенденції

Головним висновком, про який вже можна говорити, є те, що загалом система підготовки фахівців для різних родів військ, офіцерських кадрів стає більш гнучкою в сенсі її оперативного наближення до поточних запитів Збройних Сил щодо вишколу певних спеціалістів. Допомагає провадити згадані зміни тісна співпраця оборонного відомства із Міністерством освіти. Можна сказати, що зараз вона найефективніша за всі роки української незалежності. Важливо й те, що система ВНЗ МО України вперше за свою історію другий рік поспіль має стовідсоткове фінансування забезпечення навчального процесу.

— Усі наші прохання, які стосувалися організації вступної кампанії, повністю враховані Міносвіти. Приміром, ми розробили особливості прийому до вищих військових навчальних закладів 2016-го. Нам вдалося погодити дозвіл на вступ до вишів військовослужбовців військової служби за контрактом на підставі не лише ЗНО, а й вступних випробувань. Це важливо, оскільки чимало таких вступників є учасниками АТО, які не мали змоги вчасно пройти процедуру зазначеного оцінювання, — розповідає директор Департаменту військової освіти, науки, соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України полковник Микола Садовський. — Водночас ми мали врахувати і численні звернення громадськості, педагогів військових ліцеїв, батьків із пропозицією зараховувати випускників-ліцеїстів до наших вишів узагалі без іспитів. На жаль, нам не сповна пішли назустріч. Але й тут відбувся своєрідний прорив: таких абітурієнтів, як строковиків, дозволено приймати за результатами ЗНО чи вступних випробувань. Систему вступу продовжуємо максимально адаптувати до потреб Збройних Сил. Про це свідчить і уможливлення в разі необхідності за поданням начальника Генерального штабу та рішенням Міністра оборони додаткового набору за спеціальностями, де не було значного конкурсу і є недобір.

Якщо ж говорити про популярність певних військових спеціальностей, то цілком прогнозовано нині доволі великим є попит на нові, пов'язані із захистом інформації та безпеки кіберпростору, ІТ-технологій тощо.

Директор Департаменту військової освіти, науки, соціальної та гуманітарної політики МО України полковник Микола Садовський

Природа такого явища цілком зрозуміла. Іншою «приманкою» цікавості абітурієнтів, але вже традиційною, із тривалою історією, є стезя десантника. Особлива увага і до спеціальностей, які стосуються льотної справи. Саме ці військові царини є найбільш конкурентними на загальноукраїнському «полі битви» за вступника.

— Роки АТО та перші реформи показали: де замовник і особисто командувач, начальник зацікавлений у тому, щоб для нього готували всебічно спроможних фахівців, там існує і зацікавленість у цивільних людей здобувати таку військову професію, і курсанти мають вищу вмотивованість до навчання, — висловлює своє бачення Микола Степанович. — Дуже подобається, приміром, як співпрацює із факультетом ВДВ Військової академії в Одесі командувач Високомобільних десантних військ генерал-майор Михайло Забродський. Він і на випускний приїздить, і на стрільбах чи фізпідготовці буває, і повний контакт із керівництвом закладу має.

Примітно, що українки продовжують дивувати своєю феноменальною прихильністю до обраного життєвого курсу. А як пояснити, що майже 500 дівчат захотіли стати військовими в цей непростий час? Івивчення ситуації, як пояснили у профільному департаменті, вказує на те, що серед абітурієнток здебільшого панує кардинальна налаштованість торувати шлях військового. Хлопці ж переважно не такі категоричні та мають кілька запасних варіантів здобуття вищої освіти. Напевно, даються взнаки особливості ринку праці, де роботодавці почасти віддають перевагу чоловікам. Закінчивши ж військовий виш, випускниці гарантовано отримують призначення на посаду.

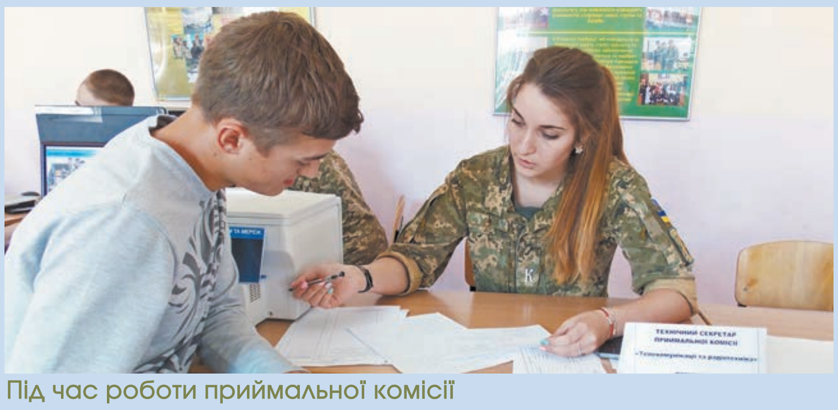
Потенціал системи військової освіти потрібно нарощувати. Але варто працювати над тим, щоб у такі виші пішло більше молоді не лише математично, а й із кращою базою знань та мотивацією до служби. Не так швидко, як хотілося б, але в суспільстві формується уявлення про армію як і про своєрідний соціальний ліфт, що стабільно та неухильно піднімає сумлінного військового на пристойний рівень життя. І він може «затягнути» до лав Збройних Сил більше кращих людей.

СИСТЕМА ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДРУГИЙ РІК ПОСПІЛЬ МАЄ СТОВІДСОТКОВЕ ФІНАНСУВАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

— Коли ми моніторили навчальні справи, які надходили до наших вишів, звіти з військкоматів, виникало враження, що конкурс приблизно вдвічі перевищує потребу, — говорить керівник департаменту. — Але як тільки почалися збори, ці дані не підтвердилися. Ми спільно з Генеральним штабом обов'язково розбиратимемося з питанням, чому військкомати дають показники більші, аніж приїздить на вступ абітурієнтів. Також непокоїть ситуація, коли, приміром, на факультет військових перекладачів ми мали в рейтингу 56 кандидатів на вступ на 7 місць, а фактично зарахували тільки 5. І вступають не кращі, дехто взагалі майже з кінця цього списку. Решта вступників не здали оригінали необхідних документів та перейшли до інших навчальних закладів. Зрозуміло, що молода людина сама обирає, де їй краще вчитися. Проте в нас є велике поле для роботи щодо профорієнтації, відкриття нових методів комунікації з потенційним вступником. Потрібно ще в школі розповідати дітям, які унікальні можливості перед ними відкривають наші відомчі навчальні заклади. І доносити цю інформацію в сучасний спосіб і через сучасні технології. Загалом у вступній кампанії ми виходимо на показники, визначені у відповідному держзамовленні.

Геннадій КАРПЮК

«РОБИМО ВСЕ, ЩОБ ВИБІР АБІТУРІЄНТА БУВ НА НАШУ КОРИСТЬ»

Під час роботи приймальної комісії

Порівняно з кількома минулими роками цьогоріч побільшало заяв цивільної молоді на вступ до нашого вишу (на момент підготовки матеріалу їх було понад 350. — Авт.), — говорить начальник навчального відділу Військового інституту телекомунікацій та інформатизації полковник В'ячеслав Пистряк. — Надихає те, що до нас ідуть школярі з помітно вищими балами ЗНО з профільних дисциплін, аніж під час минулих вступних кампаній. Раніше такі світлі голови нерідко прямували без роздумів у столичний політехнічний, НАУ, а про нас і не думали. Останні рейтингові списки абітурієнтів дають підстави стверджувати, що навіть ті, хто склав математику та фізику з оцінкою в діапазоні 150–170 балів, подають заяви на вступ до ВІТІ. Звісно, вони можуть спробувати свої шанси й в інших закладах. Утім очевидно, що конкурентність вишу, де здобувають фах військового айтівця, з іншими цивільними ВНЗ значно поліпшилася.

Співрозмовник зауважує: до інституту пішло більше молоді із суто інтелігентського прошарку соціуму. Це означає, що військова кар'єра поволі займає належну їй нішу.

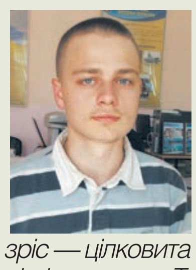
— Що вабить цих молодих українців до курсантських лав? — запитую полковника Пистряка.

— Усе просто. Молодь чудово розуміє і вже бачить, що держава упродовж цієї кризи повернулася до армії обличчям та підтримує її, звісно, наскільки дозволяють ресурси. Але визначальним є навіть не краще фінансування, а сам підхід, філософія розбудови. Звісно, намагаємося посилити присутність закладу в Інтернеті, соцмережах — потужному каналі поширення інформації. Словом, робимо все, щоб вибір вступника був на нашу користь.

Найпопулярнішим фахом у ВІТІ нині є кібербезпека — на 17 місць держзамовлення претендували понад сто осіб. Причому тут майже кожним десятим абітурієнтом є дівчина. Зростання кількості жіноцтва у війську має сприяти доволі швидкому прилаштуванню системи до згаданої тенденції та процесів, через які давно пройшли збройні сили провідних країн.

ПРОФЕСІЯ ВІЙСЬКОВОГО СТАЄ ШАНОВАНОЮ В СУСПІЛЬСТВІ

Мені вдалося поспілкуватися з двома абітурієнтами ВІТІ — 17-літніми Вадимом Каменевим із Вільнянська Запорізької області й Станіславом Тарасенком із Новопскова на Луганщині.

Вадим: *«Дуже захоплююся комп'ютерами, тому вирішив поєднати бажання служити в Збройних Силах та своє хобі. Непогано знаю кілька популярних програм, але хочу значно вдосконалити цей інтелектуальний багаж. І те, що престиж військової служби серед молоді значно зріс — цілковита правда. Подивіться скільки моїх однолітків навколо. Та й батьки мій вибір схвалюють».*

Станіслав: *«Офіцером мріяв стати з восьмого класу. Хотів вчитися в Луганському військовому ліцеї, але він опинився на окупованій території. І от закінчив школу та й поїхав до Києва вступати до ВІТІ. Дуже цікавить тема кібербезпеки — напрочуд перспективний напрямок діяльності у військовій сфері. А вимоги до військових айтівців зовсім не завищені. Чоловік, особливо офіцер, має бути сильним фізично та міцним морально, навіть якщо його полем бою є віртуальний простір».*

Блокпост на Сумщині. Травень, 2014 рік

29-й блокпост. Червень, 2015 рік

«ЗАЛІЗНА» БРИГАДА:

ПЕРЕВІРЕНА РОКАМИ — ЗАГАРТОВАНА В АТО

Найстарше військове з'єднання Збройних Сил України відсвяткувало свій 98-й день народження

…Зал технічного намету. Ще кілька тижнів тому під його укриттям неподалік селища Кримське, що на Луганщині, ремонтувалися бойові машини та обслуговувалися танки. А цього дня велетенський пересувний ремонтний цех перетворився на концертну залу, з майже справжньою сценою та місцями для глядачів. Адже подія дійсно славетна: 98 років від дня утворення найстарішого військового з'єднання Збройних Сил України — 24-ї окремої механізованої бригади. За роки існування ця бригада має регалій та почесних назв більше, ніж може вміститись у п'яти рядках стандартного друкованого тексту. Та все одно найбільш розповсюдженим і вживаним залишається «Залізна»

— У Збройних силах СРСР 24-ка була унікальним і потужним військовим формуванням, — зазначив під час урочистостей колишній командир тоді ще 24-ї механізованої дивізії генерал-лейтенант Михайло Куцин. — Такою вона залишилась і в суверенній Україні. І, власне, вона стала першою опорою в обороні проти агресії на Сході нашої держави.

Слова генерала — істинна правда... Рання весна 2014 року. Ще де-не-де лежить сніг. На Сході України починається щось незрозуміле. У цей час тодішній командир 24-ї окремої механізованої бригади, тоді ще полковник, а нині генерал-майор Олександр Павлюк отримує першу, не звичну і шокувальну команду: «Бойова тривога. Вийти в район зосередження та зайняти оборону». Це було серйозно, по-справжньому і вперше з часів Другої світової війни. Не навчання — справжній ворог, справжня оборона. Перша батальйонна тактична група 24-ї омбр за лічені години витягнулась у колони в повному бойовому спорядженні. Так само швидко і тихо всі завантажилися в ешелони … і вже майже за добу розвантажувались і займали оборону в Сумській області, яка за кремлівськими планами мала стати «Сумською народною республікою». Саме сюди згідно із задумом агресора мали увійти російські «миротворці».

Ще кілька днів — і з перехоплених донесень засланих та завербованих на нашій території ворожих шпигунів стало зрозуміло, що ворог не чекав такої миттєвої реакції України. А головне — грамотних дій наших військових, які взяли під контроль ключові дороги Сумщини.

ВОЇНИ 24-Ї ОКРЕМОЇ МЕХАНІЗОВАНОЇ БРИГАДИ ВСТАНОВЛЮВАЛИ КОНСТИТУЦІЙНИЙ ЛАД У СЛОВ'ЯНСЬКУ, ЛИСИЧАНСЬКУ, ЯМПОЛІ, ЗАКОТНОМУ, МИКОЛАЇВЦІ, КРАСНОПІЛЛІ ТА БАГАТЬОХ ІНШИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ. ВОНИ ВЕЛИ БОЇ В ЛУТУГИНОМУ ТА ОБОРОНЯЛИ ЛУГАНСЬКИЙ АЕРОПОРТ

— Паралельно у базовому таборі повним ходом розгорнулися бойові навчання. Тоді ми ще не знали загроз. Та молоді командири почали вчити своїх бійців азів оборонного бою й вчитися разом з ними. Часу на складання планів не було. Практика диктувала необхідність встановлення прихованих каналів зв'язку, організацію гнучкої системи позивних та команд. Усе створювалось і відпрацьовувалось буквально на очах. Так само і системи забезпечення пальним, харчами, боєприпасами, — пригадує теперішній командир, а тоді начальник штабу бригади полковник Анатолій Шевченко.

А тим часом у пункті постійної дислокації вже готувалась до виходу друга батальйонна тактична група. Знімалися зі зберігання та поверталися «до життя» бойові машини, що по десятку років стояли в боксах. Не вистачало ні досвіду, ні запасних частин. Зрозумівши проблему, до частини прийшли «старожили» — військові, які вже тривалий час були на пенсії. Запасними частинами допомогли місцеві підприємці. Тож за кілька днів і ця група відбула на Схід.

Згодом військовослужбовці бригади першими відчули на собі всю міць «палкої братерської любові», яка прилетіла до них із російського кордону у вигляді залпів важкої артилерії та «Градів». Це сталося неподалік населеного пункту Зеленопілля.

— Ми не чекали такого підступного удару в спину. І ціною нашої довіри до східного сусіда стало 19 життів кращих синів України, — з сумом говорить комбриг.

Командир 24-ї омбр полковник Анатолій Шевченко

Але втрати не зламали залізного духу воїнів. Загалом завдяки їхнім рішучим та вмілим діям від російської пошесті було звільнено чимало українських сіл та містечок. Воїни 24-ї механізованої бригади встановлювали конституційний лад у Слов'янську, Лисичанську, Ямполі, Закотному, Миколаївці, Краснопіллі та багатьох інших населених пунктах. Вони вели бої в Лутугиному та обороняли Луганський аеропорт.

Зараз лінії оборони, які створював особовий склад прославленого з'єднання, — це грамотно зроблені системи блокпостів та опорних пунктів, які російські війська навряд чи наважаться штурмувати.

Уже дуже скоро, сповнені наснаги та волі до перемоги, бійці бригади повернуться на передові позиції оборони нашої держави.

Тарас ГРЕНЬ

ХАРЧОВИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ БУДЕ ПОНОВЛЕНИЙ,

або Про деякі підсумки проекту з реформування продовольчого забезпечення ЗС України

Одним із військових колективів, де стартував пілотний проект з реформування харчового забезпечення, була Національна академія сухопутних військ, що у Львові

У вересні минулого року в Національній академії сухопутних військ, що у Львові, та в одній з військових частин Західної військово-морської бази Військово-Морських Сил Збройних Сил України в Одесі розпочалася активна фаза пілотного проекту з реформування харчового забезпечення Збройних Сил України. Суть експерименту полягала в тому, щоб опрацювати такий механізм роботи продовольчої служби, який значно поліпшив би якість харчування особового складу. Про деякі підсумки цієї роботи розповіла керівник та ідеолог проекту «Реформа харчового забезпечення Збройних Сил України» Діана Петреня.

— Насправді наша робота з реформування харчування військовослужбовців розпочалася за сім місяців до початку проведення експерименту. Довелося виконати чималий обсяг організаційної роботи, розробити необхідну нормативно-правову базу, провести інвентаризацію майна у військових частинах, яке належало Збройним Силам та підприємствам, що на той час надавали послуги з харчування за принципом аутсорсингу. Окрім цього, були визначені потреби в додатковому обладнанні, необхідному для переходу на нову модель харчування. А головне — був розроблений каталог продуктів з 248 позицій, де присутні овочі та фрукти, молочнокислі продукти тощо. На практиці це гарантувало виготовлення до 4-х варіантів меню на кожний день. І насправді в ході експерименту кожен військовослужбовець мав змогу обирати з наявних щонайменше двох позицій — першу та другу страви, салати, напої. Завжди була присутня обов'язкова окрема позиція — свіжі овочі, нарізка, йогурти в асортименті. У каталозі є два показники — вартість за добу та калорійність. Що стосується калорійності, то вона передбачає на добу 3700 кКал, а вартість продуктового набору на першому етапі експерименту завдяки відкритій процедурі електронної закупівлі харчів становила менше 60 гривень на добу з розрахунку на одного військовослужбовця. А це були навіть дещо менші кошти, ніж сплачуються аутсорсинговим компаніям за надання послуг з харчування в частинах, не охоплених експериментом.

— Перша фаза експерименту тривала до кінця минулого року…

— Так, і за цей час ми на практиці виявили «слабкі місця» в новій системі, скоригували їх, аби уникати в майбутньому. В межах проекту були залучені міжнародні маркетингові компанії, які досліджували рівень задоволення військовослужбовців харчуванням.

— І що з'ясувалося?

— До початку експерименту, наприклад, в Одесі задоволеність харчуванням була на рівні 27%. Після початку експерименту цей показник майже досяг 100%. Тобто всі попередні результати були позитивними і дуже оптимістичними. Страви для військовиків задіяних у експерименті частин готувалися військовими кухарями з продуктів, передбачених каталогом. Це дозволяло значно урізноманітнити добове меню і водночас забезпечити якісне харчування зі збереженням передбаченої нормами калорійності раціону і його вартості.

— А на початку поточного року був підписаний договір на постачання продуктів з компанією «Метро Кеш енд Керрі». Що сталося потім?

— Співпраця з ТОВ «Метро Кеш енд Керрі» дозволила суттєво заощадити витрати на харчування. Вартість набору продуктів на одного військовослужбовця, задіяного в експерименті, до 31 грудня 2015 року становила 57,24 грн на базі та 59 грн на кораблі. Після того, як відкриті електронні торги виграли «Метро Кеш енд Керрі», нам вдалося зекономити близько 30% відсотків державних коштів — 4 268 655 гривень. Вартість набору продуктів на одного військовослужбовця, наприклад, тієї ж Західної військово-морської бази на добу вже становила 42,39 грн, а на кораблі «Гетьман Сагайдачний» — 44,41 грн при збереженні калорійності та асортименту за каталогом.

З ОГЛЯДУ НА ПОПЕРЕДНІ ПОЗИТИВНІ РЕЗУЛЬТАТИ ЕКСПЕРИМЕНТУ, ЗАРАЗ ВИРІШУЄТЬСЯ ПИТАННЯ ЩОДО ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЙОГО ЩЕ У ДВОХ ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИНАХ, ОДНА З ЯКИХ ДИСЛОКУЮТЬСЯ В ЗОНІ АТО

Термін дії договору з «Метро» спливав 31 березня. Ми планували принаймні продовжити експеримент до кінця поточного року, залишити хоча б ці дві частини харчуватися повноцінно. Але в Департаменті державних закупівель сказали: «Грошей немає». Тоді ми запропонували зняти кошти з основних договорів, але також наштовхнулися на нерозуміння… Бійців у Львові та Одесі почали годувати за старою схемою. Це викликало певне соціальне невдоволення — за майже півроку люди звикли до нормального харчування, тож повертатися до того, що їм пропонували раніше, вже ніхто не хотів. Аби вирішити питання, довелося «підключати» Президента. Два тижні тому в нас відбулася робоча зустріч у форматі Петро Олексійович, я та міністр фінансів. І нам таки вдалося дійти згоди. Так, як ми й пропонували, кошти будуть зняті з основних договорів. Нині вже оголошені торги за відкритою процедурою. Тож очікуємо поновлення експерименту з 1 жовтня…

— А які ще добрі новини можете повідомити?

— З огляду на попередні позитивні результати експерименту, зараз вирішується питання щодо запровадження його ще у двох військових частинах, одна з яких дислокуються в зоні АТО.

Записав Іван СТУПАК

ЛІТАК ПОВІТРЯНИХ СИЛ ЗС УКРАЇНИ ДОСТАВИВ МАЙНО НАЦІОНАЛЬНОМУ КОНТИНГЕНТУ В ДР КОНГО

Український Іл-76 — не лише перший літак, який за останні півроку доставив майно для чергової ротації 18-го окремого вертолітного загону, а й перше за 10 років військово-транспортне судно, яке здійснило зліт-посадку на конголезькому аеродромі Гома.

До цього це летовище, неподалік якого дислокується базовий табір нашого національного контингенту, приймало лише невеликі літаки. Близько 10 років тому тут сталося масштабне виверження місцевого вулкану, під час якого лава частково залила смугу. Тож на летовищі весь цей час велися ремонтні роботи.

З 2012 року, для попередніх ротацій, майно та техніку приймали на інших аеродромах країни, вже звідти доправляли до Гоми. Цей процес займав багато часу. Цього разу розвантаження і завантаження військово-транспортного літака відбулося за лічені години.

— За 6 місяців служби в Африці в нас накопичувалося майно, яке підлягає списанню, заміні, оновленню, — розповів заступник командира загону з аеродромно-технічного забезпечення підполковник Сергій Маньковський. — Тож начальники служб, з огляду на завдання місії, які повинні виконуватися безперебійно, у форматі 24 години — 7 днів на тиждень склали заявки на відповідні органи забезпечення. Потрібно було оновити авіаційно-технічне майно, дрібні автозапчастини, шини, акумулятори, мастила, реагенти для військово-фільтрувальної станції тощо. Навіть закупити певні будівельні матеріали, адже в ДР Конго ціни на все це дуже великі. Виходячи з наших потреб, у Міністерстві оборони спланували і відправили до нас військово-транспортний літак Іл-76МД.

Вперше за 10 останніх років військово-транспортне судно здійснило зліт-посадку на конголезькому аеродромі Гома

Варто додати, що маршрут літака пролягав над африканськими країнами, де триває збройне протистояння. До того ж аеродром Гома знаходиться на висоті майже 1500 метрів над рівнем моря, тож розріджене повітря суттєво впливає на роботу двигунів. До сьогодні злітно-посадкова смуга не відновлена повністю, є проблеми з освітленням тощо. Сам політ з Міжнародного аеропорту «Львів» до летовища Гома (з дозаправкою в Єгипті) тривав понад 12 годин.

Анатолій СТЕЛЬМАХ

Євген Краснокутський з родиною

ВИЖИВ, ВИСТОЯВ, ПОВЕРНУВСЯ

У квітні 2014 року терористи збили під Слов'янськом вертоліт Євгена Краснокутського. Нещодавно офіцер знову піднявся у небо

Цей політ був першим за останні два з половиною роки. Офіцер зізнається, що страху не було, адже хотілося будь-що знову відчути небо. Євген упевнений: Бог дав йому можливість вижити зовсім не для того, щоб він попрощався з авіацією. Євген Краснокутський — єдиний, хто вижив з екіпажу збитого вертольота. Йому вдалося відновити здоров'я та моральний стан. Але забути пережите чоловік навряд чи зможе.

Сумнозвісний політ відбувався близько третьої ранку. Вертолітників збили з переносного зенітно-ракетного комплексу, коли вони супроводжувати колону БТРів неподалік від Слов'янська.

— Усе було як у тумані: машину закрутило, вона почала падати — і я вистрибнув із парашутом, — згадує Євген. — Мені пощастило, що висота була досить значною. Доки летів, мав час згрупуватись, парашут розкрився. Я приземлився цілим і неушкодженим на околиці Слов'янська. Сподіваючись, що хтось окрім мене вижив, першим ділом поповз до збитого вертольота. Поки я шукав побратимів, на гелікоптері почали вибухати боєприпаси. Я відповз трохи далі — аж раптом мене оточили троє людей у формі з автоматами. Почали бити, прострелили ноги…

МАШИНУ ЗАКРУТИЛО, ВОНА ПОЧАЛА ПАДАТИ, Я ВИСТРИБНУВ ІЗ ПАРАШУТОМ...

Терористи втекли, щойно помітили наш другий вертоліт, який прилетів на допомогу.

Євген бачив гвинтокрил, що кружляв над ним, та не міг подати жодного сигналу. Він просто лежав у траві з простреленими ногами. Пізніше Краснокутського знайшли інші російські найманці і повезли до штабу терористів. На той час чоловік був практично без свідомості, адже втратив дуже багато крові.

— В одній нозі у мене була перебита кістка, в іншій — прострелені м'язи. Російські найманці відвезли мене до лікарні. Майже на операційному столі випросив у медсестри телефон, аби подзвонити рідним, — згадує офіцер. — Я зателефонував дружині, сказав, що живий і де опинився. Вона зв'язалася з батьками. Ті швидко приїхали і буквально викрали мене. Нам дуже пощастило, що в той момент терористів у лікарні не було. Мене посадили на заднє сидіння автівки, наколили знеболювальним й обхідними польовими дорогами повезли на українську територію.

Батькам з викраденим із полону Євгеном вдалося проскочити усі блокпости, які контролював ворог. Перед тим усю ніч точилися бої, і українські воїни відтіснили терористів. Так авто доїхало до Харкова, де чоловік провів у госпіталі три місяці. Потім був львівський госпіталь та тривалий процес реабілітації.

Євген Краснокутський щасливий з того, що вижив, може стояти на ногах і продовжувати службу. А найбільше він радіє можливості знову піднятись у небо.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

«ЗА ДЕНЬ ДО РОТАЦІЇ НАШ ЕКІПАЖ ПІДІРВАВСЯ НА МІНІ»

У свої 25 років командир взводу вогневої підтримки 101-ї бригади охорони Генерального штабу Збройних Сил України молодший лейтенант Євгеній Дейнега встиг зазнати болю від втрати бойових друзів.

Закінчивши Кримський гуманітарний університет, Євгеній повернувся до рідного Миколаєва та майже відразу отримав повістку. Це був 2013 рік.

На строкову службу Євгеній потрапив до 101-ї бригади охорони. Тоді ніхто навіть не припускав, що зовсім скоро запалає війна. А з початком бойових дій він твердо вирішив підписати контракт.

— Улітку 2014 року наш підрозділ направили в Дебальцеве, де ми займалися конвоюванням техніки, боєприпасів, продуктів харчування тощо, — ділиться спогадами Євгеній Дейнега.

У той період він часто телефонував своєму одногрупнику Віталію, який служив на посаді навідника танка в одному з підрозділів, що дислокувався в Іловайську.

Молодший лейтенант Євгеній Дейнега

— Ніколи не забуду нашу останню розмову. Віталій розповідав, як його підрозділ боронив Іловайськ, як противник виставив проти них чималу кількість техніки. Але хлопців це не злякало — вони були готові стояти до кінця, — розповідає Євгеній. — Більше Віталій на зв'язок не виходив. Після трагічних подій під Іловайськом стало відомо, що він загинув.

— Одного разу ми везли боєприпаси до підрозділу поблизу селища Комунар. Коли доїхали, стало відомо, що в підвалах переховуються місцеві мешканці, які вже давно залишилися без їжі, — згадує Євгеній. — Тож усі наші три екіпажі БТР без вагань віддали свої сухпайки.

Найбільше тоді хлопця вразили маленькі діти, які, попри свій вік, добре вміли визначати за звуком, з якої зброї ведеться вогонь.

Коли до закінчення першої ротації молодшого сержанта Євгенія Дейнеги залишався день, надійшов наказ виїхати в один з населених пунктів та провести рекогносцировку місцевості.

— За декілька кілометрів до місця призначення наш БТР «упіймав» протитанкову міну. На щастя, ніхто не загинув, але були поранені. Зокрема постраждали офіцер штабу, водій бойової машини та навідник БТР, — розповідає військовослужбовець.

…БТР за інерцією продовжував рухатись просто на мінне поле. В ньому залишився тільки водій, який, попри поранення, зміг зупинити бойову машину. Якимсь дивом БТР не підірвався вдруге. Євгеній без вагань помчав через мінне поле, щоб надати водію першу допомогу. Проте нічого героїчного в цьому не вбачає, адже найголовнішим для нього тоді було врятувати товариша.

Після повернення з другої ротації із зони АТО командування бригади присвоїло молодшому сержанту Євгенію Дейнезі звання молодшого лейтенанта. А ще за проявлену активну громадянську позицію та захист України на Донбасі він був нагороджений відзнакою Української православної церкви Київського патріархату — медаллю «За жертовність і любов до українського народу». Також за мужність, патріотизм та бойові заслуги офіцер був нагороджений відзнакою київського міського голови — медаллю «Честь. Слава. Держава».

Олена КРУГЛЄНЯ

«ТИ БУДЕШ ВЧИТИСЯ НА ОФІЦЕРА! А ЗА ТЕБЕ ПОКИ ЩО ПОВОЮЮ Я»

На час нашої зустрічі на початку цьогорічної весни 31-річний старший солдат Резо Циклаурі майже рік провоював в українському десанті. Хлопець відслужив строкову в грузинській національній армії, де доріс до сержанта і заочно здобув вищу освіту. А до нашої країни він переїхав на прохання молодшого брата Сандро, який ще до початку війни на Донбасі служив у Збройних Силах України. Кілька років тому Резо отримав українське громадянство.

За словами ротного з позивним «Ятрань», у батальйоні Резо на особливому рахунку, бо вміє воювати холоднокровно і грамотно. Навіть бригадні розвідники, вперше потрапивши на його позиції під час відбиття атаки ворожих диверсантів, були вражені його діями. А потім довго і марно просили офіцера перевести бійця до них у розвідку.

Нарешті зустрічаємося з Резо. Українською він розмовляє абсолютно вільно, без усякого натяку на акцент. А це для уродженця Кавказу дивовижно, бо в Україні Циклаурі живе трохи більше ніж п'ять років.

Боєць помічає мій подив і з усмішкою пояснює:

— Не дивуйтеся. Я заговорив без акценту вже за рік після переїзду з Грузії. Допомогли брат Сандро і родичі, які тут мешкають дуже довго.

Тільки найближчі друзі в батальйоні знають, за яких обставин Резо потрапив на цю війну.

Молодший Сандро вже воював на Донбасі, а старший залишався у великій родині майже єдиним годувальником. Він прийшов у військкомат добровольцем тільки після того, як витяг важко травмованого Сандро з двомісячного полону бойовиків. Сандро із залишками свого підрозділу після обстрілу з «Градів» відходив до своїх — і натрапив на диверсійну групу російських найманців, перевдягнених в українську форму…

Сандро ще до полону написав рапорт на вступ до військового вишу, який був схвалений командуванням. 23-річний вояк після реабілітації у шпиталі рвався на війну, назад до рідного підрозділу. Тоді на сімейній нараді старший сказав як відрізав: «Ти будеш вчитися на офіцера! А за тебе поки що повоюю я».

Слово старшого у грузинській сім'ї важить більше, ніж закон. Тому зараз старший брат воює на Донецькому напрямку і пишається молодшим — курсантом Військової академії в Одесі.

Віктор ШЕВЧЕНКО

МАРУСЯ ЗВІРОБІЙ — «ВЕДМЕЖА» МАТІР

Вона переконана: в українському війську належить все робити по-людськи

Нещодавно журналіста «Народної армії» запросили взяти участь у прямому ефірі радіо «Армія Fm» і поспілкуватися з непересічною особистістю — Марусею Звіробій. Цю тендітну жінку зі сталевим характером добре знають військові й шанують волонтери. Вона наділена неймовірною енергійністю і певним магнетизмом, який допомагає їй реалізовувати доволі складні задуми

Звісно, багатьом читачам цікаво, хто ж така Маруся Звіробій. Її справжнє ім'я — Олена Біленька. А своє теперішнє, «воєнне», ім'я набула як пошанівок від побратимів-євромайданівців. Саме активна участь у Революції гідності довершила формування і гарт у ній усіх можливих якостей стоїчної патріотки. Вона вважає, що ця війна розпочалася для неї ще на Майдані, коли там відкрили вогонь по протестувальниках.

І от напровесні 2014-го Росія «гібридною» силою відбирає Крим, на Донбасі піднімає голову озброєний сепаратизм, Україна береться шукати адекватні відповіді на стрімко зростаючі воєнні загрози. Ми пам'ятаємо, як тисячі українців прийшли до військкоматів чи заходилися створювати на різних платформах осередки спротиву агресії. Проте багато з тих добровольців або зовсім не розумілися на військовій справі, або забули те, що вміли та знали. Олена відразу зметикувала: треба негайно організовувати для потенційних бійців якийсь табір вишколу. Понад два роки тому їй із однодумцями вдається дуже швидко відкрити у Васильківському районі під Києвом «Марусин полігон». Він став центром рекрутингу і попередньої підготовки тих, хто вирушав на Схід у складі добровольчих підрозділів. Водночас їй довелося виконувати і волонтерську місію, покликану забезпечити добровольців усім необхідним, та знаходити потрібних інструкторів, аби розробляти ефективні програми фронтового експрес-навчання.

— А як сталося, що ви стали Марусею та ще й Звіробій? — цікавлюся в одягненої в однострій десанту співрозмовниці.

— Спершу Марусею прозвали козаки (на честь знаної соратниці Нестора Махна отаманки Марії Нікіфорової. — Авт.). Хлопці просили залишити позивний до остаточної перемоги. Так і роблю. А вже «прізвище» Звіробій згодом додали добровольці, — чую у відповідь.

Команда Марусі Звіробій робила все можливе, аби навчити хлопців влучно стріляти, тактики ведення бою, первинної медичної допомоги та саперної справи. Головним серед двох десятків «коучів» добровольців був Олександр Медвідь — він проводив настільки напружені тренування, що в учнів інколи доходило до переломів. Такий вишкіл виправдано жорсткий, бо зовсім цивільні люди відразу потрапляли в справжнє пекло. Тому випускників полігона й почали називати «ведмедями». Примітно, що завдяки волонтерам забезпечення «ведмедів» 2014-го було кращим, аніж багатьох армійських підрозділів.

Згодом, коли добровольчі загони почали структурно вливатися у Збройні Сили та Нацгвардію, а з ними і вихованці «Марусиного полігона», перед його очільницею постало завдання не втратити напрацьованого досвіду.

— Чимало «ведмедів» уклали контракт із ЗС України, зокрема на проходження служби в 79-й окремій аеромобільній бригаді ВДВ. Юрій Бірюков познайомив із «Майком» — комбатом «сімдесятдев'ятки» Максимом Миргородським, — розповідає Маруся Звіробій. — Він став нашим провідником у військо. Особливо допоміг у здоланні бюрократичних формальностей. Спершу ми відправили в цю бригаду тільки два взводи, бо самотужки одягали й годували, тренували хлопців. А коли вже зустрілися із командувачем ВДВ Михайлом Забродським, він сказав: «Зробіть таку ж роботу і для інших бригад».

ОТ УЖЕ КІЛЬКА МІСЯЦІВ КОЛИШНІЙ ВОЛОНТЕР І ДОБРОВОЛЕЦЬ МАРУСЯ ЗВІРОБІЙ Є КОНТРАКТНИКОМ, КЕРІВНИКОМ МОБІЛЬНОЇ ІНСТРУКТОРСЬКОЇ ГРУПИ В 199-МУ НАВЧАЛЬНОМУ ЦЕНТРІ ВДВ

От уже кілька місяців, як колишній волонтер і доброволець Маруся Звіробій підписала контракт на службу в Збройних Силах, нині вона є керівником мобільної інструкторської групи «Марусині ведмеді» в 199-му навчальному центрі ВДВ. Як і раніше, опікується рекрутингом, навчає дій в екстремальних умовах на полі бою й загалом проводить попередню підготовку добровольців, які бажають стати десантниками. Але тепер — офіційно. Для своїх «ведмедів», які билися і битимуться за Вітчизну, вона стала водночас дбайливою мамою й вимогливою наставницею та тренером.

— Моя робота — навчати хлопців, допомагати створювати з них міцні військові колективи. Прагну, аби в них було все і навіть більше з того, чого їм зараз бракує. Щоразу, як відправляємо чергову «родину» в певну бригаду, хвилююся за кожного. Я їх дуже люблю, але ніжності стає більше, коли вони вже «обростуть ведмежою шерстю і в них з'являться зуби»... Не знаю, як із усім цим складалося в «совковій» армії, але упевнена: в українському війську маємо все робити по-людськи. Бійці дуже цінують таке ставлення, — говорить «ведмежа матір». — А головне, що командири, особливо бойові, щиро допомагають. До речі, якби не бачила в армії таких людей, сюди в жодному разі не пішла б, бо ні з ким було б працювати. Я завжди поважала команду, із якою працюю. Так само й у ВДВ. І я поважаю їхні правила. Щоправда, кепку перші два місяці не хотіла носити. Але вже звикла…

Співрозмовниця переконана: Михайло Забродський — реальний реформатор, і в неї є велике бажання залишатися і допомагати йому. Перший здобуток — результативний експеримент з підготовки взводів.

Контрактник Маруся Звіробій

Слабке місце сильної жінки. *Марусю може розчулити дитячий віршик бійцям АТО чи відеоролик. Нерви, мабуть, уже геть зіпсовані, каже вона, скільки поховали побратимів… І кожна смерть залишає рубець на серці…*

— За короткий термін готуємо взвод «молодняка», здебільшого не пов'язаного в житті з армією. Хлопці вивчають саперну справу, тактичну медицину, займаються вогневою і фізпідготовкою, — розповідає керівник інструкторської групи. — На все — лише півтора місяця. Найголовніше, що вони так і служитимуть — разом в одній бригаді. Зараз працюємо над подальшим розвитком мобільних інструкторських груп.

Насамкінець прошу розповісти про найкращих інструкторів.

— Відзначу роботу Сергія Орлова (позивний «Німець») із команди «Народний резервіст». Він навчає стрілецької справи. А от Олексій Мочанов у нас є провідником патріотичної ідеології. Якось він узяв гітару і м'ясо для шашликів, класно замариноване житомирськими правоохоронцями, й приїхав на польовий іспит до хлопців, — із усмішкою згадує Маруся Звіробій. — І влаштовував музичні паузи, сеанси спілкування. Він розповідав про фронт — лише правду і нічого зайвого: чим він насправді «пахне», аби не було рожевих окулярів. Повірте, тоді хлопці починають краще розуміти, чому вони їдуть на передову...

Геннадій КАРПЮК

«КОЛИ ЗАВИСАЄШ НА ВИСОТІ 25 МЕТРІВ НА ТРОСІ — АДРЕНАЛІН ЗАШКАЛЮЄ!»

Лейтенант Ірина Красота

Часи, коли Високомобільні десантні війська позиціонували, як виключно чоловічий конгломерат, невідворотно йдуть у минуле. Смугасті тільники вдягають дедалі більше жінок-військовослужбовців. Представниці прекрасної статі «посувають» чоловіків не лише на посадах контрактників, але й в офіцерському колективі. Зокрема, цього року до 80-ї одшбр прийшли служити відразу декілька жінок-лейтенантів. Одна з них — випускниця Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного лейтенант Ірина Красота. Для неї смугастий тільник — це ще й данина родинним традиціям. Адже батько Ірини — заступник комбата одного з десантних батальйонів, який відзначився у боях за ДАП та Піски. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня. Тож стати гідним представником військової династії для новоспеченого лейтенанта — справа честі.

— Першим серйозним випробуванням для мене було десантування з вертольота безпарашутним способом, — говорить вона. — Відчуття, коли ти зависаєш на висоті 25 метрів над землею на тросі «Адаптера-М» або робиш крок за рампу вертольота, не порівняти, мабуть, ні з чим. Уперше завжди страшно. Втім батько завжди вчив опановувати себе, покладатися на свої знання та вміння для того, щоби досягнути чогось у житті. Тому, думаю, всі це роблять, а я хіба гірша? Зчепила зуби і пішла. А потім, вже із хлопцями, навіть відпрацьовували норматив евакуації безпосадковим способом. Коли з вертольота скидають трос із спеціальними підвісними системами. Їх ще «люльками» або «памперсами» називають. Сідаєш у неї, і вертоліт підіймається в повітря. Адреналін зашкалює!

І хоча практичного досвіду служби в Ірини ще не так багато, головне, що є велике бажання вдосконалюватись у непростій професії офіцера-десантника. «А хто казав, що буде легко?!» — говорить лейтенант.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

Волонтери групи «Хоттабич». Неподалік від позицій українських підрозділів на передньому краї поблизу населеного пункту Зайцеве Донецької області, червень, 2016 р.

ВОНИ БОРЮТЬСЯ ЗА ЖИТТЯ НАШИХ БІЙЦІВ БЕЗ ЗАРПЛАТ ТА ПІЛЬГ УБД...

«Хоттабич» — це об'єднання трьох волонтерських команд, які у взаємодії з медичними підрозділами Збройних Сил України евакуйовують військових поранених у зоні АТО.

Поблизу населеного пункту Зайцеве, що неподалік окупованої Горлівки, де проходить лінія оборони, на позиції логістичного центру розміщено декілька замаскованих кунгів та цивільний трейлер. Це табір волонтерів однієї з команд медичної групи «Хоттабич». Вони готові в будь-яку хвилину доби оперативно евакуювати поранених бійців. Команда волонтерів-медиків перебуває в безпосередній близькості до передових позицій двох наших бригад, які тримають оборону в районі населених пунктів Зайцеве, Майорськ, Кодема.

По прибутті до табору волонтерів мене зустрів представницького вигляду високий чоловік міцної статури з добрими очима. Подавши жилаву міцну руку, він коротко відрекомендувався: «Начальник штабу, Дмитро». Довго не балакали, а відразу пересівши в медичний джип, вирушили на «нулі» — в точки евакуації наших поранених.

Удень на передовій усе виглядає доволі спокійно. Інколи чути черги ворожих ДШК, працюють снайпери. Проте під вечір починаються інтенсивні обстріли з великих калібрів.

— Вчора почали гатити з шостої вечора, — об'їжджаючи вирви від мінометних обстрілів, розповідає Дмитро. — Слава богу, поранених не було…

Система евакуації з «нулів» уже відпрацьована до автоматизму: «300-х» з передової вивозять військові медики на МТЛБ або в «таблетках» до точок евакуації. Далі команди волонтерів везуть поранених до найближчих лікарень чи госпіталів.

Дмитро відповідає за ефективну взаємодію всіх волонтерських підрозділів волонтерського об'єднання «Хоттабич», які працюють у зоні АТО.

— Одна наша ланка — в базовому таборі в логістичному центрі. Інші — у Карлівці та Авдіївці, — розповідає Дмитро, який до війни працював віце-президентом з інвестицій та збуту Державної акціонерної холдингової компанії «Артем». — Для евакуації поранених у нашому розпорядженні шість реанімобілів. Також є й інші — мобільний стоматологічний кабінет, лазня тощо.

Загалом цей невеличкий автопарк становлять 12 автівок, що потребують постійного обслуговування, а часом і ремонту.

— Дякуємо небайдужим людям, які нам допомагають, — каже Дмитро. — Для нас головне — рятувати життя наших бійців. Ми цим живемо.

Начальник штабу волонтерської групи «Хоттабич» Дмитро

Дивлячись в обличчя цього волонтера, абсолютно віриш щирості його слів. Спілкуватися з такими людьми — ніби пити чисту воду зі святого джерела. У цих волонтерів немає зарплат та посвідчень УБД. Вони добровільно вирішили приїхати в зону АТО та борються за життя кожного нашого пораненого.

У групі «Хоттабич» зібралися не лише лікарі. Тут є менеджери компаній, професійні водії, розробники комп'ютерних програм... Роботи вистачає для всіх.

Вадим КОВАЛЬОВ

«У ЦИХ ЛЮДЕЙ — ВЕЛИКІ СЕРЦЯ…»

Так відгукуються про волонтерів учасники АТО, яким вони допомагають протистояти ворогу на Донбасі

Тетяну Вовк зустрів в одній із палат Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України. Вона тоді прийшла провідати поранених бійців. І не з порожніми руками.

— Тетяна Михайлівна для нас — як сестра, — розповів молодший сержант Микола Нагірняк. — Вона завжди приносить нам пиріжки, торти, інші смаколики, хоча проблем з харчуванням у нас немає.

Я не втримався і відверто запитав, чому вона після напруженого трудового дня поспішає до центру. Невже інших проблем немає?

— Та ні, вистачає, — зніяковіла Тетяна. — Сім'ї хлопців проживають за сотні кілометрів від Києва, тому не мають змоги часто їздити. Тож чому мені, жінці, в якої підростають два сини, не провідати їх? Можливо, і моїм хлопцям колись хтось допоможе. Зрештою допомагати тим, хто цього потребує, — християнський і людський обов'язок кожного з нас...

Серед тих, хто опікується солдатами й офіцерами Українського війська, можна зустріти людей різного віку, професій, віросповідання. Їх об'єднує любов до рідної землі і повага до тих, хто зі зброєю в руках захищає Вітчизну.

Жителі Вінниці добре знають Юлію Вотчер — миловидну жінку, яка з початку антитерористичної операції десятки разів побувала в районі бойових дій. Вона доставила солдатам і офіцерам тонни гуманітарних вантажів: продукти харчування, теплі речі тощо. Ось і нещодавно ця жінка привезла в один із госпіталів мобільний УЗД-апарат, за допомогою якого можна проводити якісну діагностику стану здоров'я поранених. А допомогли його придбати вихованці Вінницького художньо-хореографічного центру «Барвінок». Гроші на нього діти назбирали під час благодійних виступів. Восени таким апаратом пані Юлія забезпечила госпіталь, розгорнутий у районі АТО.

За визначні особисті заслуги в благодійницькій сфері суспільної діяльності Президент України Петро Порошенко нагородив Юлію Луківну орденом княгині Ольги III ступеня.

Інша волонтер Ольга Башей до початку АТО працювала помічником столичного нотаріуса. Довідавшись від знайомих про проблеми, які виникають у захисників країни, стала волонтером-парамедиком. Коли дивишся на цю тендітну дівчину, не віриться, що вона працювала на передньому краї та врятувала не одне солдатське життя.

— Зупиняти кровотечу, надавати різнобічну медичну допомогу я навчилася вже на фронті, — розповідає Ольга. — Спочатку було страшнувато, особливо під час обстрілів із «Градів», але ж комусь це потрібно було робити.

— Коли б не волонтери, які привозили не лише продукти харчування, форму, але й тепловізори, нам було б значно важче протистояти російським найманцям, — каже молодший сержант Антон Гращук. — Вони часто приїздять на передній край, ризикуючи власним життям. Ми дуже вдячні цим людям за їхню високу свідомість і щиру допомогу.

Сергій ЗЯТЬЄВ

КУРСИ ДОМЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ВІД КАНАДСЬКИХ ІНСТРУКТОРІВ

Ще 19 наших військовослужбовців здобули знання з тактичної медицини за стандартами НАТО, щоб у майбутньому навчати інших

У невеликому приміщенні чутно крики та стогін поранених бійців. Хтось із них не може поворухнути ногою, у когось пошкоджені дихальні органи й майже не відчувається пульс, хтось перебуває в стані шоку і не може промовити ані слова

Українські медики тренуються рятувати життя

У таких умовах лікарю потрібно за лічені хвилини класифікувати поранених та дотримуватися чіткого порядку дій, адже від цього залежить їхнє життя. Саме за таким сценарієм протягом двох тижнів канадські інструктори готували у Києві українських інструкторів-медиків з надання першої домедичної допомоги. Завдяки цим курсам 19 військовослужбовців Збройних Сил України здобули знання з тактичної медицини за стандартами НАТО й у майбутньому зможуть самі навчати інших.

ЧИМ БІЛЬШЕ БУДЕ НАВЧЕНИХ ІНСТРУКТОРІВ, ТИМ СКОРІШЕ ВІЙСЬКОВІ ЗМОЖУТЬ САМОСТІЙНО ТА ФАХОВО НАДАВАТИ ЕКСТРЕНУ МЕДИЧНУ ДОПОМОГУ БОЙОВИМ ТОВАРИШАМ

— Це вже другий курс подібного типу. Раніше ми навчали солдатів надавати першу домедичну допомогу в умовах бойових дій. Але згодом було прийнято рішення викладати для інструкторів, які потім зможуть самі навчати військовослужбовців. Адже чим більше буде навчених інструкторів, тим скоріше військові зможуть самостійно та фахово надавати екстрену медичну допомогу бойовим товаришам. У кожного з канадських інструкторів, які взяли участь у цьому навчанні, є реальний бойовий досвід, — розповідає головний інструктор курсів сержант збройних сил Канади пан Готьє.

На першому тижні слухачі вивчали базовий та поглиблений курс домедичної допомоги в умовах бойових дій. Зокрема — причини та механізми травм, надання домедичної допомоги при критичних станах та у бойових й екстремальних умовах. На другому тижні проходила підготовка медичних фахівців за принципом «Навчи інструктора», під час якої слухачі самостійно викладали та демонстрували практичні навички.

— Нас навчили нової системи надання домедичної допомоги, зокрема чіткої класифікації ушкоджень поранених, за допомогою якої можна врятувати не одне життя. Пораненим, залежно від тяжкості травм, присвоюються картки з номерами, відповідно до яких надається допомога та визначається черговість подальшої евакуації, — розповідає начальник медичного пункту однієї з військових частин молодший сержант Василь Ткачук. — Здобуті знання планую викладати не тільки в своїй військовій частині, а й в інших — для того щоб якомога більше моїх колег знали, як діяти в екстреній ситуації під час бою.

Після завершення курсів слухачі склали іспити й одержали сертифікат, який дає право викладати вивчену інформацію військовослужбовцям. Також вони отримали аптечки IFAC, у яких є всі основні засоби для рятування життя на полі бою. Приблизна ціна такої аптечки — 7 тисяч гривень.

Олена КРУГЛЄНЯ

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ АТАШЕ ПЕРЕДАЛИ МЕДИЧНЕ ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ НАШИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

У межах проведення зборів із військовими аташе України, акредитованими за кордоном, що відбуваються під патронатом Міністра оборони України генерала армії України Степана Полторака, військові дипломати відвідали Національний військово-медичний клінічний центр «Головний військовий клінічний госпіталь».

Під час візиту військові аташе передали військовому госпіталю медичне обладнання, зокрема наданий німецькими лікарями дефібрилятор, а також препарати для лікування поранених воїнів.

Окрім цього, в межах круглого столу військові дипломати поспілкувалися з лікарями та дізналися про проблеми закладу та його потреби щодо медичного обладнання та медпрепаратів.

— Наприкінці минулого року Республіка Польща надала гуманітарну допомогу на потреби Збройних Сил України близько 98 найменувань медичних засобів на загальну суму понад 100 тисяч доларів США. Відчуваючи потреби, які є у військового госпіталю, кожен аташе може спрямувати свої зусилля на досягнення практичних результатів із надання гуманітарної допомоги, — розповів аташе з питань оборони при Посольстві України в Республіці Польща полковник Сергій Яцульчак.

Також представники військового дипломатичного корпусу запевнили лікарів у своїй готовності сприяти налагодженню прямих контактів між українською військовою лікувальною установою та закордонними профільними закладами.

Заступник начальника Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» полковник медичної служби Олександр Лашин подякував військовим аташе за допомогу, яку вони надають для лікування поранених військовослужбовців.

ЯК УНИКАТИ ХАРЧОВИХ ОТРУЄНЬ У ПОЛЬОВИХ УМОВАХ

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, кількість харчових отруєнь зростає щороку. Особливо цей показник збільшується влітку. До отруєння організму людини в більшості випадків призводить наявність у харчових продуктах токсинів, продуктів їх життєдіяльності та розпаду. Начальник відділення повітряно-крапельної інфекції клініки інфекційних захворювань Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» полковник медичної служби Віктор Третьяков розповів, як не отруїтися влітку, а також про основні симптоми харчового отруєння та про те, як діяти при перших його ознаках.

Харчове отруєння — це стан, який виникає в результаті бактеріального забруднення харчових продуктів токсинами бактерій.

- У жодному разі не можна вживати брудні продукти. Їх завжди треба спочатку помити, а якщо є можливість — ошпарити окропом.
- Необхідно стежити за дотриманням температурного режиму зберігання продуктів.
- Важливо дотримуватися правил особистої гігієни, часто мити руки і чистити зуби.
- Можна пити воду лише з надійних джерел, оскільки у ній можуть бути бактерії, здатні викликати гострі кишкові інфекції.
- У жодному разі не слід їсти продукти невідомого походження.
- Улітку краще утриматися від споживання виробів із кремом.

Основні симптоми харчового отруєння:

- Підвищення температури тіла, як правило, до 39 градусів.
- Прояви ураження верхніх відділів шлунково-кишкового тракту: печія в шлунку, нудота, блювота.
- Болі в животі.
- Діарейний синдром.

Що робити у разі харчового отруєння:

- Негайно звернутися до медичного пункту військової частини.
- Якщо у військовослужбовця немає змоги звернутися до лікаря, йому необхідно:

— Випити розчин з сіллю і содою, штучно викликати блювоту шляхом натискання на корінь язика — для того щоб вивести максимальну кількість токсинів.

— Вжити ентеросорбенти, що допоможуть вивести отруйні речовини, наприклад, біле або чорне вугілля.

— Якомога менше їсти.

— Підтримувати водний баланс та відпочивати.

Під час фізичної процедури

ЩОБ ШВИДШЕ ЗАГОЮВАЛИСЯ БОЙОВІ РАНИ

До повноцінного життя поранених у зоні АТО військовослужбовців повертають у Центрах медичної реабілітації та санаторного лікування Міністерства оборони України

Для реабілітації військовослужбовців у підпорядкуванні оборонного відомства є два Центри медичної реабілітації та санаторного лікування — «Трускавецький» (на 600 ліжок) і «Пуща-Водиця» (на 250 ліжок), а також Центральний військовий клінічний санаторій «Хмільник», здатний приймати до 450 осіб, та санаторне відділення Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону (на 100 ліжок). Разом вони спроможні обслуговувати одночасно 1 400 осіб.

— Бійці, які дістали поранення в районах проведення антитерористичної операції, після лікування у госпіталях за потреби направляються саме до цих закладів, — говорить головний фахівець Військово-медичного департаменту МО України полковник медичної служби запасу Олександр Авраменко. — Наприклад, у «Трускавецькому» оздоровлення і реабілітацію пройшли вже сотні учасників АТО. Лікування цієї категорії громадян здійснюється безкоштовно.

За словами медичних фахівців, сучасна лікувально-діагностична база Центрів дозволяє проводити складні клініко-біохімічні та імунологічні дослідження, рентгенологічне, ультразвукове, ендоскопічне обстеження, перевіряти стан серцево-судинної системи, головного мозку, печінки, нирок, нижніх кінцівок. Окрім того, тут можна отримати консультативну допомогу спеціалістів, зокрема стоматолога, уролога, гінеколога, невропатолога тощо.

Під час проходження бійцями заходів медичної реабілітації широко використовуються озокеритолікування, водолікування у різноманітних формах: мінеральні, хвойні, радонові, валеріанові, сірководневі, бішофітні ванни, підводний душ-масаж, душ Шарко, циркулярний і висхідний душі, а також зрошення кишечника лікувальною мінеральною водою, відварами лікарських трав, гідроколонотерапія.

— До послуг пацієнтів також доріжка Кнейпа, яку долають босоніж по камінцях різного розміру у ванночках із прохолодною та теплою водою, які використовують по черзі, — розповідає працівник Центру медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький» Василь Вовчанський. — Така СПА-процедура допомагає зняти фізичну втому і нервову напругу, поліпшує роботу судин, м'язів і суглобів. Основна ідея методики — існування людини в єдиному ритмі з природою. Камінці діють на більше ніж 5000 акупунктурних точок стопи, легко і м'яко масажують ноги.

У цьому центрі також широко застосовується гірудотерапія (лікування п'явками — Авт.) Біологічний секрет гірудин, який виділяє п'явка, складається з величезної кількості цілющих компонентів, які покращують деякі властивості крові людини, підсилюють кровообіг та мікроциркуляцію. Ефект цього методу вже відчули на собі сотні військовослужбовців, які зазнали поранень у зоні АТО: їхні рани почали швидше загоюватися.

ВЧЕНИМИ ДОВЕДЕНО: ЯКЩО НЕ ПРОВЕСТИ ПСИХОЛОГІЧНУ РЕАБІЛІТАЦІЮ, ТО В НАЙБЛИЖЧІ 20 РОКІВ КОЛИШНІ ВОЯКИ МОЖУТЬ МАТИ СЕРЙОЗНІ ПРОБЛЕМИ

— Нещодавно впроваджено апітерапію (сон на вуликах у спеціальному павільйоні). Повітря у вулику насичене біологічно активними речовинами прополісу, який має антимікробні властивості, — пояснює Василь Вовчанський. — Цей природний антисептик діє на мікроорганізми, що співіснують з людиною, а також сприяє нормалізації обміну речовин. Низькочастотний звук гудіння бджіл покращує психологічний стан пацієнтів. Особливо вояків, які під час АТО побували у стресових ситуаціях, що негативно вплинуло на їхню нервову систему.

Вченими доведено: якщо не провести психологічну реабілітацію, то в найближчі 20 років колишні вояки можуть мати серйозні проблеми. Наприклад, у 1970-х роках у 25 відсотків американців, які воювали у В'єтнамі й навіть не зазнавали поранень, загострилися різні психічні та психологічні порушення, а серед поранених і покалічених таких було аж 60 відсотків.

У фізіотерапевтичній клініці Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону, що у Вінниці, теж проходять лікування та реабілітацію військовослужбовці-учасники АТО. Лікування тут здійснюється з широким застосуванням бальнеологічних, фізіотерапевтичних, нетрадиційних та реабілітаційних комплексів, методів та методик.

— Електролікування, магнітолікування, світлолікування, лазеротерапія, механотерапія, баротерапія, грязелікування, ЛФК — це далеко не повний перелік того, що ми використовуємо для лікування та реабілітації учасників АТО, — розповідає начальник клініки полковник медичної служби В'ячеслав Сивак. — Лише цього року з'явилися вісім нових методик для лікування військовиків, які зазнали кульових та мінно-вибухових поранень, черепно-мозкових травм та різноманітних переломів.

Сергій ЗЯТЬЄВ

У ЛЬВІВСЬКОМУ ГОСПІТАЛІ ВІДКРИВСЯ КАБІНЕТ-БАСЕЙН

Нещодавно на базі відділення відновлювального лікування Клініки нейрохірургії та неврології Військово-медичного клінічного центру Західного регіону відкрився кабінет-басейн із підводним витягненням хребта. Він призначений для пацієнтів з тяжкими ураженнями опорно-рухового апарату та нервової системи, зокрема для військовиків АТО. Заняття з пацієнтом проводять одночасно два реабілітологи. Ще один хворий може перебувати на підводному витягненні. За день пройти процедуру з підводного витягнення у басейні можуть близько восьми осіб та четверо-п'ятеро пацієнтів з ураженням нервової системи. Керівництво госпіталю має в планах облаштувати першу в Україні кімнату для ерготерапії — відновлення дрібної моторики м'язів уражених верхніх кінцівок. Такий кабінет дав би змогу хворим максимально відновитись після ушкоджень.

— Усі зусилля військових медиків спрямовані на якісне лікування солдатів і офіцерів, які сьогодні захищають територіальну цілісність України, — зазначає директор військово-медичного департаменту МО України генерал-майор медичної служби Андрій Верба. — Ми робимо все, що в наших силах, аби кожен боєць, який цього потребує, пройшов реабілітацію в медичних закладах. У 2015 році реабілітаційне лікування у санаторно-курортних закладах Міноборони пройшли понад 2000 учасників АТО.

Сьогодні реабілітаційні відділення санаторно-курортних закладів Збройних Сил України переобладнуються під потреби осіб з обмеженими можливостями, забезпечуються новими меблями, предметами догляду за хворими, медичним устаткуванням. До штатів відділень введено додаткові посади психологів та фахівців з фізичної реабілітації.

ЯК ОТРИМАТИ САНАТОРНО-КУРОРТНУ ПУТІВКУ?

Демобілізованих учасників бойових дій з числа учасників АТО органи соціального захисту за місцем перебування на військовому обліку забезпечують безоплатними санаторно-курортними путівками, відповідно до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті на забезпечення постраждалих учасників антитерористичної операції санаторно-курортним лікуванням, затвердженого постановою Уряду від 3103.2015 № 200. Для цього Державна служба у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції укладає відповідні угоди з санаторно-курортними закладами різних форм власності, перелік яких можна дізнатися на Інтернет-сайті відомства та в органах місцевого самоврядування.

Представники Військово-медичного департаменту МО України пояснили, що для одержання путівки людина має перебувати на обліку в органах соціального захисту населення за зареєстрованим місцем проживання. А ті особи, які переселилися з тимчасово окупованої території чи районів АТО, — за фактичним місцем проживання відповідно до довідки про взяття на облік особи, яка переміщується з тимчасово окупованої території України або району проведення антитерористичної операції.

Для того щоб стати на облік, особа або її законний представник подають заяву, медичну довідку лікувальної установи, копію посвідчення учасника бойових дій або інваліда війни та документ, що підтверджує безпосереднє залучення до виконання завдань АТО в районах її проведення.

ДЕ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЮ НАБУТИ ЦИВІЛЬНУ СПЕЦІАЛЬНІСТЬ?

Учасниками міжнародного проекту «Україна — Норвегія», починаючи з 2003 року, стали понад 7,5 тисяч звільнених у запас військовослужбовців

За даними опитувань, близько 70% громадян, звільнених із військової служби, мають серйозні проблеми з вибором відповідної цивільної спеціальності та працевлаштуванням. І це не дивно, адже більшість вакансій, які пропонує вітчизняний ринок праці, не відповідають ані рівню їхньої освіти, ані професійній кваліфікації. Для того, щоб перехід з військової кар'єри на професійну цивільну став максимально безболісним та комфортним, пропонуємо ближче ознайомитися і, можливо, в майбутньому скористатися курсами, що пропонує міжнародний проект «Україна — Норвегія» «Перепідготовка і соціальна адаптація військовослужбовців та членів їхніх сімей в Україні».

Проект, що започаткований ще 2003 року, фінансується Міністерством закордонних справ Королівства Норвегія. Організатором виконання проекту в Україні є Міжнародний благодійний фонд «Міжнародний фонд соціальної адаптації».

Основу проекту становить професійна перепідготовка військовослужбовців на цивільні спеціальності, що користуються попитом на ринку праці України, сприяння учасникам проекту у правовій та соціальній адаптації до умов життя у громадянському суспільстві. Безпосередніми ж виконавцями основної частини проекту є **навчальні заклади України і норвезький університет Нурланда, які організовують і здійснюють професійну перепідготовку учасників проекту за обраними спеціальностями протягом 500 академічних годин. На поточний момент до Програми перепідготовки залучено 15 вишів у 13 містах України.**

— Курси, організовані на базі нашого вишу, проводяться двічі на рік: у весняному та осінньому семестрах, — розповідає координатор проекту в київському Університеті економіки та права «КРОК» Микола Зубок. — Їхня тривалість — 3 місяці. Заняття на курсах проводяться шість днів на тиждень. По буднях — у вечірній час та в перший половині дня в суботу. Такий формат є доволі зручним для слухачів.

У результаті виконання завдань курсової перепідготовки випускники отримують три документи: свідоцтво про професійну перепідготовку державного зразка (від навчального закладу України), спільний сертифікат університету Нурланда та українського навчального закладу, спільний диплом Міністерства закордонних справ і Міністерства оборони Норвегії.

Напрями професійної перепідготовки та спеціальності обираються на основі аналізу ринку праці в кожному регіоні, де виконується проект.

Під час занять на курсах професійної перепідготовки (м. Тернопіль)

Виходячи з понад десятирічного досвіду виконання проекту, найбільш затребуваними спеціальностями є такі:

«Інформаційні технології в бізнесі», «Безпека підприємницької діяльності», «Облік і аудит у сфері послуг», «Менеджмент підприємницької діяльності», «Менеджмент організацій», «Економіка підприємницької діяльності», «Охоронна діяльність», «Основи права», «Організація і управління туристичною діяльністю».

ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО ПРИ ЗАРАХУВАННІ НА КУРСИ ТЕРМІН ЇХНЬОГО ПЕРЕБУВАННЯ НА ВІЙСЬКОВІЙ СЛУЖБІ ЗНАЧЕННЯ НЕ МАЄ

За умовами, учасником проекту може стати військовослужбовець Збройних Сил України, що має вислугу не менше 10 років і звільнений у запас протягом 7 років, що передують року участі в проекті. Така можливість також є й у військовослужбовців, які підлягають звільненню з армійських лав у поточному році. Серед вимог до учасників професійної перепідготовки — наявність вищої освіти (не нижче «бакалавра») та вік, що, як правило, не має перевищувати 50 років.

Унікальність проекту полягає в тому, що він дозволяє включати до складу учасників і дорослих членів сімей цих категорій військовиків.

Приміром, протягом весняного семестру 2016 року перепідготовку за проектом «Україна — Норвегія» пройшли 505 осіб, з них — 173 члени сімей військовослужбовців.

Перед початком навчання всі кандидати на участь у проекті проходять індивідуальну співбесіду і вхідне тестування. За результатами тестування визначається кінцевий варіант навчального плану.

Вимоги до кандидатів — учасників АТО більш лояльні.

— Для учасників АТО при зарахуванні на курси професійної перепідготовки термін їхнього перебування на військовій службі значення не має, — зауважив координатор проекту в Національному технічному університеті «Київський політехнічний інститут» Євген Новаківський. — Та й наявність у них вищої освіти, так би мовити, лише бажана умова. Впевнений, що ми завжди знайдемо можливість допомогти нашим хлопцям, які повернулися з війни, опанувати відповідну цивільну спеціальність.

Для того, щоб узяти участь у програмі перепідготовки, необхідно написати заяву на ім'я представника проекту «Україна — Норвегія» та додати до неї такі документи: фотографію 3х4 — 1 шт; копію паспорта громадянина України (1-ша, 2-га і сторінка з реєстрацією); довідку з місця проходження військової служби про передбачуване звільнення (для діючих військовослужбовців); копію одного з документів, що підтверджують приналежність звільненого до категорії військовослужбовців (військовий квиток, посвідчення ветерана ЗС, витяг з наказу про звільнення, довідка з військкомату); копію документа, що підтверджує приналежність до сім'ї військовослужбовця (для дорослих членів сім'ї).

Підготував Андрій ЛИСЕНКО

До уваги військовослужбовців, звільнених в запас, учасників АТО та членів їх сімей! У період з 10 вересня по 15 грудня 2016 року у Національному технічному університеті України «КПІ» (м. Київ) проводитиметься навчання на курсах професійної перепідготовки за спеціальністю «Ресурсоенергоефективні технології». Для реєстрації необхідно до 31 серпня 2016 року звернутися до координаторів проекту Новаківського Євгена Валерійовича за тел. +38067–798–10–37 або e-mail enovakivsky@gmail.com; Трач Ігоря Анатолійовича за тел. +38067–982–98–23 або e-mail trach.igor67@gmail.com, менеджера проекту Іванети Анни Анатоліївни за тел. +38097–220–53–62, (044) 227–83–78 або e-mail anna@recpc.org

ПЕРЕЛІК
НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ І СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ПРОФЕСІЙНОЇ ПЕРЕПІДГОТОВКИ ЗА ПРОЕКТОМ «УКРАЇНА — НОРВЕГІЯ» В ОСІННЬОМУ СЕМЕСТРІ 2016 РОКУ

Курси за спеціальністю	Місце проведення курсів	Університет-партнер	Контактна особа	Телефон
Забезпечення безпеки підприємницької діяльності суб'єктів господарювання в Україні	Київ	Університет економіки та права «КРОК»	Зубок Микола Іванович	+38(097)870-87-00
Ресурсоенергоефективні технології	Київ	Національний технічний університет «КПІ». Центр ресурсоефективного та чистого виробництва	Новаківський Євген Валерійович	+38(067)798-10-37
Підприємництво	Тернопіль	Тернопільський національний економічний університет	Шандрук Оксана Григорівна	+38(098)575-36-61
Підприємництво	Чортків	Тернопільський національний економічний університет	Лапан Максим Геннадійович	+38(066)646-95-50
Муніципальне адміністрування	Мелітополь	Мелітопольський інститут державного та муніципального управління «Класичного приватного університету»	Коноваленко Геннадій Володимирович	+38(067)976-08-90
Організація малого бізнесу	Запоріжжя	Запорізька державна інженерна академія	Коноваленко Геннадій Володимирович	+38(067)976-08-90
Менеджмент підприємницької діяльності	Одеса	Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського	Тронько Сергій Петрович	+38(097)787-14-49
Менеджмент підприємницької діяльності	Луцьк	Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки	Чуліпа Ігор Дмитрович	+38(050)963-82-23
Менеджмент підприємницької діяльності	Кіровоград	Кіровоградська льотна академія Національного авіаційного університету	Кушнір Ольга Олександрівна	+38(050)457-11-19
Практичний Web-дизайн: проектування, створення та супроводження Web-вузла	Миколаїв	Чорноморський державний університет імені Петра Могили	Яблонська Тетяна Михайлівна	+38(098)001-18-81
Англійська мова та цифрові комунікації	Львів	Національний університет «Львівська політехніка»	Лапан Максим Геннадійович	+38(066)646-95-50
Ведення власної справи	Львів	Український католицький університет	Лапан Максим Геннадійович	+38(066)646-95-50
Організація та управління підприємницькою діяльністю	Чернівці	Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича	Грешко Роман Ігорович	+38(050)519-66-82
Інтернет технології в бізнесі та Web-дизайн	Чернігів	Чернігівський національний технологічний університет	Коленіченко Тетяна Іванівна	+38(096)213-38-16
Інформаційні технології в бізнесі	Вінниця	Вінницький національний технічний університет	Бурєнніков Юрій Юрійович	+38(067)743-19-87

Більше інформації про умови прийому на курси професійної перепідготовки військовослужбовців ЗС України та членів їхніх сімей в межах проекту «Україна — Норвегія» ви знайдете на сайті Міжнародного фонду соціальної адаптації: http://ifsa.kiev.ua.

Один із підрозділів кіберкомандування НАТО

ЧЕТВЕРТИЙ ВИМІР ВІЙНИ

Кібернетичний простір набуває подальшого визнання як повноцінне поле бою

Всесвітня комп'ютерно-інформаційна мережа впродовж нетривалої історії свого існування набула колосального впливу як на життя окремих людей, так і на процеси глобального рівня, що стосуються країн та цілих субрегіонів. Звісно, зросли швидкість, зручність та обсяги обміну інформацією, її доступність, оперативність використання численних банків даних, а створення соцмереж, систем онлайн-зв'язку на кшталт Skype й електронної пошти взагалі призвели до революції в комунікації. Вже виросло покоління людей, яке мало не з пелюшок сприймає віртуальну реальність як частину матеріального буття. Але так уже склалося, що більшість досягнень технічного прогресу містять, окрім позитиву, ще й певні еволюційні «побічні» ефекти.

Так було майже з усіма винаходами: із поштових дирижаблів з часом почали скидати бомби, а трактори перетворили на танки. Щось схоже відбулося й із засобами та мережами електронної комунікації. Поки хтось вчився користуватися власною банківською карткою, створювати акаунти на Інтернет-ресурсах, довіряв особисту інформацію електронному листуванню, хакери та інші «лихі генії» цупили чужі кошти, відомості й таємниці. Проте талановитими зломниками паролів і ефективними ІТ-фахівцями, які здатні крутити інформацією, як циган сонцем, швидко зацікавилися як великі медіа-та бізнескорпорації, спецслужби, так і відверто кримінальні структури.

Маніпулювання інформацією, викрадення даних, перехоплення мобільної телефонії, мільярдні оборудки у віртуальних та реальних банках і з рахунками, численні атаки на Інтернет-ресурси та мережі, коли виникає збій національних енергетичних, фінансових, безпекових систем, нині є неабияким викликом глобальній стабільності. За деякими позиціями цей виклик перевершує, а насправді почасти доповнює таке страшне лихо сучасності, яким є тероризм. А в усій «красі» потенціал кібернетичної зброї, як узагальнено віднедавна називають згадану технологію, розкрився із початком гібридної агресії Росії проти України.

ПОРТРЕТ ЗАГРОЗИ

Український професор міжнародного права Олександр Мережко дає визначення кібервійни: це використання Інтернету й пов'язаних з ним технологічних, інформаційних засобів однією державою задля заподіяння шкоди військовій, технологічній, економічній, політичній та інформаційній безпеці й суверенітету іншої. Водночас експерт з безпеки уряду США Річард Кларк у книзі «Кібервійна» зауважує, що кібервійною є дії однієї держави з проникнення в комп'ютери або мережі іншої для заподіяння збитку чи руйнування.

Саміт НАТО, що не так давно відбувся у Варшаві, формалізував, так би мовити, юридично інституалізувавши кіберпростір. Найпотужніший воєнно-політичний альянс визнав: кіберпростір відтепер є четвертим операційним простором для ведення воєнних дій.

— З боку НАТО у Варшаві ухвалено рішення про визнання кіберпростору четвертим операційним простором для ведення воєнних дій. На це необхідно звернути особливу увагу, — повідомив під час брифінгу за підсумками згаданого натовського форуму директор Департаменту воєнної політики, стратегічного планування та міжнародного співробітництва Міністерства оборони України генерал-майор Анатолій Петренко. — Тобто на додаток до суші, моря, повітря кіберпростір стає тією ареною, де впроваджуватиметься і військове планування, і військова підготовка і генеруватимуться відповідні сили й засоби, які дозволять унеможливити проведення масштабних кібератак на країни-члени та Організацію Північноатлантичного договору в цілому.

УКРАЇНА ПОСИЛЮЄ МІЖВІДОМЧУ КООРДИНАЦІЮ У СФЕРІ НАЦБЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ, КООРДИНАЦІЮ РОЗВІДДІЯЛЬНОСТІ, РОЗВИВАЄ СИСТЕМИ КІБЕРНЕТИЧНОГО ЗАХИСТУ І СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Щоправда, маємо іншу, не позбавлену логіки, версію щодо порядкового номера, який слід надати кіберзагрозі в переліку можливих збройних конфліктів. Так, американський журнал The Economist описує кібервійну як «п'яту зону війни — після землі, моря, повітря і космосу».

Світові країни-лідери останнє десятиліття не лише активно готуються до «оборонних» кібернетичних дій, а й самі провадять у власних національних інтересах спеціальні, можна сказати, віртуальні за формою, а бойові за суттю операції в кіберпросторі. Піонерами тут вважають американців: Пентагон створив спеціальний військовий підрозділ — Кіберкомандування США, першим очільником якого 2010-го став генерал Александер Кейт.

У свою чергу Україна посилює міжвідомчу координацію у сфері нацбезпеки і оборони, координацію розвіддіяльності, взаємодію з питань моніторингу й оцінювання обстановки, вдосконалює систему управління та зв'язку, розвиває системи кібернетичного захисту і стратегічних комунікацій.

P.S. *Звісно, в межах однієї публікації неможливо висвітлити всю багатогранність насправді не такої вже й нової проблеми, якою є кібербезпека. Тому «Народна армія» відкриває цикл матеріалів, присвячених простору невидимої війни. Ви обов'язково дізнаєтеся багато цікавої інформації, зокрема від експертів, отримаєте корисні поради щодо того, як не стати «кібержертвою» тощо.*

Геннадій КАРПЮК

УКРАЇНСЬКА ВІДПОВІДЬ

Неабияку ступінь загрози кіберзброї й нагальну потребу покращувати кондиції щодо протидії останній визнано у Стратегічному оборонному бюлетені України. Зокрема там зазначено, що аналіз досвіду участі ЗС України в АТО виявив неспроможність ефективно реагувати на зростання кількості й потужності кібератак та протистояти кіберзлочинності. Тому ближчим часом наша держава планує посилити розвиток системи кібернетичного захисту і стратегічних комунікацій.

Указ глави держави, що в березні 2016-го затвердив Стратегію кібербезпеки України, став ще одним нормативним документом, який посилив правові підвалини розбудови національної системи протидії кіберзагрозам. Причому експертне середовище більшістю думок одразу визначило, що головним гравцем українського кіберспротиву має стати оборонне відомство, де буде утворено структуру на противагу російським кібернетичним військам. Згаданий документ сприяє залученню до розбудови такої системи ІТ-волонтерів, які вже воюють на власний страх і ризик із супротивником, блокуючи сепаратистські сайти, заважаючи їхньому фінансуванню, просуванню «ватної» ідеології, вишукуючи різнорідні відомості про ворога в соцмережах тощо.

Іншим нещодавнім суттєвим кроком до організації дієвого інструмента кіберспротиву стало дебютне засідання Національного координаційного центру кібербезпеки, що розпочав роботу при РНБО. Голова Ради нацбезпеки і оборони України Олександр Турчинов зауважив, що згаданий центр має мобілізувати весь наявний потенціал для надійного кіберзахисту країни. І наголосив, що «Російська Федерація активно провадить агресивну політику не тільки на фронті на Сході України, а й у кіберпросторі, що є елементом «гібридної» війни проти нашої держави… Актуалізуються й інші загрози, зокрема, активізується кібершпіонаж». Вочевидь, Національному координаційному центру кібербезпеки відведена системоутворююча роль осередка кіберзахисту країни. Тепер важливо чітко і коректно визначити спеціалізацію державних суб'єктів — складових цієї системи та модель їхньої ефективної взаємодії. Часу на розкачування немає, адже, попри давню й очевидну проблему використання сучасних технологій терористами і навіть сусідніми країнами проти інтересів України, Київ до останнього часу не мав адекватної державної політики у сфері кібербезпеки. Відповідну стратегію належало ухвалювати, як кажуть, ще вчора. Але краще «запізнитися на годину», ніж не встигнути назавжди…

ВІЙСЬКОВА МАШИНА РФ — ЧОГО БІЛЬШЕ, ПРАВДИ ЧИ ПІАРУ?

На переконання експертів, багато з того, що можна знайти в різних порівняльних матеріалах про російську військову міць, ніяк не пов'язане з реальним світом

Сьогодні для Кремля характерні вправні піар-кампанії, аніж досягнення в області модернізації збройних сил

Російське міністерство фінансів нещодавно зізналося, що за нинішніх темпів витрачання резервного фонду для покриття бюджетного дефіциту гроші в ньому можуть закінчитися до 2017 року. При цьому міжнародні експерти відразу почали дискутувати щодо подальших можливостей Москви втілювати програму модернізації збройних сил і продовжувати інтервенцію в Україні та Сирії

Чому ж так важко скласти реальну картину можливостей російської армії? Відповідь на це запитання намагалися знайти західні експерти у статті американського видання The National Interest. Зокрема фахівці зазначають, що Кремль ніколи не вирізнявся відкритістю в питаннях оборони і національної безпеки та намагається тримати Вашингтон і Північноатлантичний альянс у постійній напрузі.

При цьому одні аналітики кажуть, що російська військова техніка — це просто модернізовані й відремонтовані зразки кінця радянської епохи, а інші — що в країні налагоджено стабільне виробництво зброї п'ятого покоління.

Такі повідомлення й оцінки створюють досить плутану картину. При цьому слід визнати, що реформа військової сфери (зокрема модернізація ОВТ) у Росії з потугами, але все ж таки триває, попри різке падіння цін на енергоресурси, західні санкції та вихід підприємств українського ОПК з російського ринку.

Наразі Кремль демонструє готовність максимально зберегти оборонні витрати без скорочення, на якому наполягає міністерство фінансів РФ, а також сподівається, що демонстрація нових повітряних, наземних і морських систем озброєнь у Сирії сприятиме зростанню їх продажів на світовому ринку.

Міжнародні експерти спільні в думці, що при абсолютному порівнянні американських і російських збройних сил стає цілком очевидно, що російська армія за своїми бойовими можливостями та технікою набагато відстає від американської. Проте кількість озброєння російських збройних сил може кинути виклик навіть європейським арміям, якщо ті будуть протистояти Росії поодинці, без підтримки з боку США. При цьому фахівці зазначають, що старіші моделі танків радянського зразка дійсно дещо поступаються новітнім бойовим машинам США, але навіть Т-72Б3 та Т-80У зроблять свою справу, коли у противника танків менше. Бомбардувальники Ту-95, які називають реліктом холодної війни, виконають свою справу поблизу повітряного простору НАТО і під час бомбардувань цілей, які не мають протиповітряного прикриття.

ЕКСПЕРТИ НАГОЛОШУЮТЬ, ЩО РОСІЙСЬКИЙ ОБОРОННИЙ БЮДЖЕТ СТАНОВИТЬ БЛИЗЬКО 12% ВІД АМЕРИКАНСЬКОГО І БЛИЗЬКО 8% ВІД БЮДЖЕТУ НАТО

Знову ж таки, в порівнянні з армією США, яка здатна швидко перекинути достатню кількість військовослужбовців на будь-який театр бойових дій у будь-яку точку земної кулі, а потім тримати їх там тривалий час, у Росії таких можливостей менше, і вони часто носять безсистемний, імпровізований характер. Наприклад, ЗС РФ використовували старі турецькі вантажні судна під своїм прапором для забезпечення своїх сил у Сирії.

Однак експерти визнають, що Росія може відправити відносно незначне оперативне з'єднання ВМФ у ту чи іншу віддалену точку світу, й у неї є десятки добре навчених та оснащених частин і підрозділів, здатних діяти швидко й ефективно.

Фахівці припускають, якщо ціни на енергоресурси не зростуть, то Кремлю згодом доведеться вирішувати, чи витрачати і надалі свої ресурси на операцію в Сирії та агресію в Україні, чи зосередитися на закупівлях і модернізації власного війська.

Для стилю, в якому сьогодні Кремль керує збройними силами, характерні більш вправні піар-кампанії, а також вихваляння досягнень в області модернізації збройних сил. Однак, на переконання західних експертів, російські збройні сили повністю не реформовані й не модернізовані, тому дуже далекі від того, щоб являти собою ту саму «загрозу», про яку говорять у деяких колах. При цьому аналітики стверджують, що західним урядам слід утримуватися від зайвої реакції на успіхи Росії у військовій області й тверезо оцінювати цей процес.

Зокрема старший науковий співробітник Норвезького інституту зовнішньої політики (NUPI) Сверре Лодгорд вважає, що уявлення про російську військову міць занадто перебільшені. Зокрема у норвезькому виданні NRK експерт наголошує, що російський оборонний бюджет становить близько 12% від американського і близько 8% від бюджету НАТО. «Багато з того, що можна знайти в різних порівняльних матеріалах про російську військову міць, ніяк не пов'язане з реальним світом. Тим не менше, немає жодного сумніву в тому, що активні дії російської армії є нав'язливими та викликають занепокоєння», — зазначає він та підкреслює, що відродження російської військової могутності почалося близько 10 років тому, коли економіка країни почала зростати. Водночас такі країни, як, наприклад, Китай і Саудівська Аравія, витрачають на оборону набагато більше коштів, ніж Росія.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

УКРАЇНА ВИСЛОВИЛА РІШУЧИЙ ПРОТЕСТ ЩОДО ПЕРЕДАЧІ ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНОГО КРИМУ ДО СКЛАДУ ПІВДЕННОГО ФЕДЕРАЛЬНОГО ОКРУГУ РФ

Міністерство закордонних справ України висловлює рішучий протест у зв'язку з рішенням про включення тимчасово окупованих Російською Федерацією територій Автономної Республіки Крим та м. Севастополь до складу Південного федерального округу.

Це рішення є нікчемним і таким, що не створює жодних правових наслідків, не впливає на статус Автономної Республіки Крим та м. Севастополь, а також міжнародно визнаних кордонів України, йдеться на сайті вітчизняного зовнішньополітичного відомства.

Держава-окупант продовжує демонстративно нехтувати Статутом ООН, Резолюцією Генеральної асамблеї ООН «Територіальна цілісність України», Гельсінським Заключним актом НБСЄ 1975 року, Меморандумом про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, своїми зобов'язаннями за Договором про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими нормами міжнародного права.

МЗС укотре закликає Російську Федерацію повернутися до виконання своїх міжнародних зобов'язань, припинити агресію та незаконну окупацію частини суверенної території України.

З приводу згаданого рішення МЗС України надіслало відповідну ноту російській стороні.

«25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ,
ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

1995 рік: скорочення армії та чисельності військовослужбовців вимагало адаптації їх до нових реалій часу

Епізод міжнародних навчань «Щит миру». 1995 рік

З січня «Народна армія» опублікувала новорічне звернення Президента України Леоніда Кучми до українського народу. У ньому глава держави визначив завдання і для армії. Зокрема він зазначив, що 1995 рік має стати остаточним у реформуванні Збройних Сил України. Що конкретно було зроблено, якими є здобутки, а що з цього плану не вдалося втілити в життя і чому?

Одна з прикмет того року — намагання керівництва держави, військового відомства забезпечити прозорість і відкритість у реформуванні Українського війська. Про це свідчать і ті матеріали, які друкувалися в газеті «Народна армія». Так, 4 січня видання поінформувало читачів про створення прямої телефонної лінії між Києвом і Вашингтоном. Її відкрив віце-прем'єр-міністр — Міністр оборони України Валерій Шмаров для оперативного обміну повідомленнями про дії, пов'язані зі скороченням та знищенням систем ядерного озброєння. Окрім того, Україна була відкрита перед міжнародною спільнотою і з питань виконання Договору про скорочення наступального озброєння. А прикладом є матеріал під назвою «Чарівна паличка» із заморським ревізором». У ньому розповідалося про відвідування американськими інспекторами Павлоградського механічного заводу. Газета постійно інформувала читачів про заходи з ліквідації такої наступальної зброї, як бойові броньовані машини. У репортажі, опублікованому 28 січня, йшлося про те, що на Львівському заводі порізали понад 90 танків Т-54 та Т-55. Україна приєдналася до міжнародного договору «Відкрите небо», відповідно до якого спостереження за роззброєнням буде здійснюватися і з неба. Того року українські спостерігачі вперше виконали контрольний політ над однією з європейських країн.

«ЦЕ ТІЛЬКИ ДИЛЕТАНТИ МОЖУТЬ ДУМАТИ, ЩО СКОРОЧЕННЯ ТА РЕФОРМУВАННЯ НЕ ПОТРЕБУЄ КОШТІВ»

У 1995 році тривала робота щодо реформування багатьох сфер діяльності Збройних Сил України. Зокрема — щодо підготовки офіцерських кадрів нової генерації. Так, газета «Народна армія» 12 січня надрукувала проект програми «Військова освіта (Збройні Сили України XXI століття)» Вона мала на меті визначення стратегії розвитку військової освіти на основі створення цілісної системи безперервного навчання та виховання, забезпечення високого професіоналізму офіцерського складу. Водночас військове відомство активно проводило заходи з військово-патріотичного виховання молоді, підготовки її до служби у Збройних Силах України. У лютому 1995 року Валерій Шмаров провів нараду з цього питання, наголосивши: «Без справжніх патріотів не може бути справжнього війська».

Керівництво держави турбувалося про відзначення тих військовослужбовців, які виявляють мужність та героїзм під час виконання своїх обов'язків. «Народна армія» першою надрукувала 16 травня 1995 року Указ Президента України Леоніда Кучми про заснування відзнаки Президента України «За мужність». Першим такої високої нагороди відповідно до указу Президента України від 12 червня 1995 року удостоєно полковника М.Городецького. Він на той час працював у столичному військовому госпіталі як головний інфекційний спеціаліст Міноборони і на найвищому рівні виконав свою роботу під час ліквідації спалаху холери та дифтерії в одному з південних регіонів України. Цієї нагороди удостоєні сотні захисників України, які виявили зразки мужності та героїзму під час війни на Донбасі. Є серед них і нагороджені іменною вогнепальною зброєю. Варто зазначити, що така відзнака Президента України була заснована того ж 1995 року.

НОВЕ НАПОВНЕННЯ ГАСЛА «НАРОД І АРМІЯ ЄДИНІ»

Зміцненню єдності армії та народу сприяла подія, яка відбулася за участю Президента України Леоніда Кучми. 8 серпня «Народна армія» опублікувала звіт про введення в експлуатацію залізничного мосту через Десну в Новгород-Сіверському районі, який побудували військові залізничники. Глава держави назвав цю споруду великим подарунком воїнів українському народові.

Під гаслом єднання армії та суспільства пройшли заходи з відзначення 50-ї річниці Перемоги над нацистською Німеччиною у Другій світовій війні. Редакція «Народної армії» підготувала спеціальний номер, присвячений цій історичній даті. Унікальність цього випуску полягала у тому, що в ньому взяли участь усі міністри оборони країн СНД, які розповіли про внесок народу своїх держав у спільну перемогу. Наприклад, керівник вітчизняного військового відомства зазначив: «Воїни України пам'ятають і шанують героїв Великої Вітчизняної війни!»

Сприяли подальшому міжнародному авторитету Української армії й ті заходи, які 1995 року проходили за програмою «Партнерство заради миру». Зокрема, в Сараєві відбулася друга ротація 240-го окремого спеціального батальйону Збройних Сил України. Влітку відбув до США флагман ВМС ЗС України «Гетьман Сагайдачний». На міжнародній виставці техніки та озброєнь в Абу-Дабі добре себе зарекомендували українські танки Т-84 і модернізований Т-72. Високий професіоналізм продемонстрували воїни Збройних Сил України на міжнародних навчаннях «Щит миру». На них були присутні Міністр оборони України Валерій Шмаров та його американський колега Уильям Перрі. Останній сказав, що воїни 24-ї механізованої дивізії, яка має назву Залізна, — це справжні залізні солдати. Керівник вітчизняного війська Валерій Шмаров зазначив, що участь українських військовослужбовців у заходах програми «Партнерство заради миру» — це кроки до інтеграції Збройних Сил до кращих міжнародних стандартів.

ВІЙСЬКОВИКАМ ДОВЕЛОСЯ ЗАТЯГНУТИ ПАСКИ

Можна і далі наводити здобутки на шляху розбудови національного війська. Але вони для самих військовослужбовців давалися великою ціною. Недостатнє фінансування оборонної сфери дедалі більше позначалося на забезпеченні соціальних стандартів життя людей у погонах. Уже назви матеріалів, які виходили в газеті «Народна армія», красномовно свідчили про стан справ у цій сфері. Про кричущі проблеми говорили як керівники військового відомства, так і самі військовослужбовці у зверненнях до редакцій, установ і соціальних комітетів. Так, в одному з інтерв'ю Міністр оборони Валерій Шмаров заявив: «Це тільки дилетанти можуть думати, що скорочення та реформування не потребує коштів». Через їхній брак він закликав раціонально використовувати кожну копійку, вживати заходів щодо зменшення фінансового навантаження війська на державу. Зокрема через передачу місцевим органам земель полігонів, об'єктів інфраструктури 1995 року планувалося заощадити 50 трильйонів карбованців. Валерій Шмаров звернувся до керівників регіональних органів влади: «Гасло «Народ і армія єдині» наповнити реальним змістом». Валерій Шмаров особисто провів наради у Львові, Івано-Франківську та інших обласних центрах. У них взяли участь керівники органів місцевої влади, командири військових частин, дислокованих на території цих регіонів. На цих нарадах йшлося передусім про надання матеріальної допомоги військовослужбовцям. Адже для багатьох з них у ті скрутні часи чи не єдиним джерелом виживання були продовольчі пайки. Як зазначив у інтерв'ю газеті начальник групи Центрального продовольчого управління тилу ЗСУ підполковник Борис Максименко, на той час військовослужбовці отримували 150 тисяч продовольчих пайків, що становили 80% від потреби. Невтішні перспективи щодо забезпечення житлом окреслив у інтерв'ю «Народній армії» 10 березня 1995 року начальник капітального будівництва й розквартирування військ Міноборони генерал-лейтенант Дмитро Рудковський. Він прямо заявив: «При нинішньому фінансуванні будівництва сьогоднішній лейтенант відсвяткує новосілля через 42 роки»…

Ось таким був для Збройних Сил України 1995-й — рік здобутків і подолання труднощів у житті людей у погонах. Наступна наша розповідь — про 1996 рік, який ознаменувався ядерним роззброєнням України.

Володимир ЧІКАЛІН

ДЛЯ ВЕРОНІКИ МАРЧЕНКО ШЛЯХ ДО ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР РОЗПОЧАВСЯ З ТАНЦІВ

Вероніка Марченко в олімпійському Ріо

Іще школяркою Вероніка Марченко протягом чотирьох років навчалася в хореографічному гуртку. Але потім несподівано змінила танці на спорт — записалася до секції сучасного п’ятиборства. А оскільки її старший брат Дмитро захоплювався стрільбою з лука, вона згодом вирішила скласти йому конкуренцію. За словами Вероніки, тривалий період брат вигравав, коли вони конкурували між собою. І не дивно, адже Дмитро входив до складу молодіжної збірної країни і був майстром спорту міжнародного класу. Лише серйозна травма плеча завадила йому будувати далі спортивну кар’єру.

Вероніка ж успішно продовжила займатися улюбленим видом спорту в команді лучників Навчально-спортивної бази літніх видів спорту Міністерства оборони України у Львові.

2009 року Марченко в складі збірної команди стала бронзовою призеркою чемпіонату світу серед кадетів, а ще через три роки — чемпіонкою світу серед юніорів, теж у складі команди. Саме 2012-го тренери національної збірної команди, як кажуть, взяли на олівець молоду спортсменку з прицілом на Олімпіаду в Ріо. І Вероніка з результатами не забарилася. У червні минулого року армійська лучниця у складі команди виборола «бронзу» на Перших Європейських іграх у Баку, а у вересні з подругами по команді Лідією Січениковою та Анастасією Павловою стала срібною призеркою на змаганнях передолімпійського тижня в Ріо-де-Жанейро. До речі, в Бразилії Вероніка змагалася, вже маючи омріяну путівку до Ігор, яку вона здобула на чемпіонаті світу в Копенгагені.

— Моя участь у передолімпійському тижні, що проводився у вересні минулого року в столиці Олімпіади, була дуже доречною, — ділиться враженнями Вероніка Марченко. — Я відчула, за якої погоди доведеться змагатися — в умовах страшенної спеки й підвищеної вологості. Тому аби хоч якось підготуватися до стрільби в Ріо, на базі в Конча-Заспі ми тренувалися у пік спеки.

Під час розмови зі старшим солдатом Марченко ми не обійшли й тему її виступу на цьогорічному чемпіонаті Європи у Великій Британії, де, за її словами, важче було пробитися до фіналу, ніж перемогти в ньому.

— Золота медаль в особистому заліку на чемпіонаті Європи, який проводився у травні в Нотінгемі, безперечно, додасть мені впевненості на Іграх у Ріо, — вважає Вероніка. — Адже у фіналі я здолала дуже сильну спортсменку з Росії Туяну Дашидоржиєву, яка на той час була лідером класифікації. Приємно, що я подвоїла свій успіх ще й у складі команди.

Насамкінець зазначимо, що змагання лучників у Ріо відбуватимуться на Самбодромі — 700-метровій вулиці, де проходять всесвітньо відомі карнавали самби. Тож щиро бажаємо Вероніці згадати уроки хореографії і виконати переможний танок на Самбодромі.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

РОЗПИС ТА КАЛЕНДАР ЗМАГАНЬ XXXI ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР

Серпень	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	Медалі
Церемонії																				
Академічна гребля											7	7								14
Бадмінтон									1	1	1	2								5
Баскетбол																		1	1	2
Бокс																		5	6	11
Боротьба										2	2	3		2	2	2	2	3		18
Велоспорт				1	1			2	1	3	1	2	3	1	1		1	1		18
Водне поло															1			1		2
Волейбол																1	1	1	1	4
Гандбол																		1	1	2
Гольф							1						1							2
Веслування на байдарках і каное						2		2										6	6	16
Дзюдо				2	2	2	2	2	2	2										14
Кінний спорт								2			1				1	1	1			6
Легка атлетика										2	3	6	6	5	4	6	7	7	1	47
Настільний теніс								1	1				1	1						4
Вітрильний спорт												2	1	2	2	2	2			11
Плавання					4	4	5	4	5	5	5		1	1						34
Стрибки у воду								1		1		1		1	2	2				8
Стрибки на батуті								1			1									2
Регбі-7							2													2
Синхронне плавання																	1	1		2
Сучасне п’ятиборство																	1	1		2
Спортивна гімнастика						1	1		1	1		5	5					ПВ		14
Стрільба				2	2	2	2	1	2	1	2	1								15
Стрільба з лука					1	1			1	1										4
Теніс												2	2							4
Тріатлон							1	1												2
Тхеквондо																2	2	2	2	8
Важка атлетика				1	2	2	2	2		2	1	1	1	1						15
Фехтування				1	1	1	1	2	1	1	1	1								10
Футбол																1	1			2
Хокей на траві																	1	1		2
Художня гімнастика																1	1			2
Комплекти медалей				7	13	15	17	21	15	22	25	33	21	14	13	18	21	31	18	301
Серпень	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	

Церемонія відкриття | Кваліфікація змагань | Фінали змагань | ПВ Показові виступи | Церемонія закриття

Види спорту, в яких беруть участь українські спортсмени

НАШІ В ГОЛЛІВУДІ

БАГАТО ЗІРОК ПИШАЮТЬСЯ СВОЇМ УКРАЇНСЬКИМ КОРІННЯМ

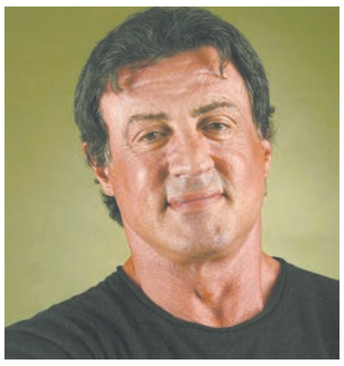
Чимало талантів подарувала українська земля світу. Серед них — відомі науковці, лікарі, співаки, літератори, спортсмени та представники інших професій. Утім не завжди примхлива фортуна всміхається саме на рідній землі. Інколи доводиться шукати кращої долі на чужині. Сьогодні ми розповімо про деяких голлівудських акторів, які мають українське коріння. Одних із нашою країною пов'язує лише місце народження батьків чи дідів, а інші саме в Україні вперше посміхнулися світові

МІЛЛА ЙОВОВИЧ

Зірка «П'ятого елементу» народилася в Києві й до 5 років жила в Україні. Потім її сім'я виїхала спочатку до Лондона, а згодом — до США. Батько Мілли — лікар-педіатр Богдан Йовович, серб за національністю. Мати — Галина Логінова — в Україні була актрисою й починала свою кар'єру на кіностудії імені Довженка. Мілла неодноразово заявляла, що дуже пишається своїм українським корінням.

СИЛЬВЕСТР СТАЛЛОНЕ

Герой культових бойовиків «Рембо» та «Роккі» хоч трохи, але все ж таки — одесит. Прабабуся Сталлоне походила із заможної єврейської родини Лейбовичів. В Одесі родина володіла ткацькими фабриками, мала будинки в центрі міста. Переїхавши в США сім'я змінила прізвище на Лейбофіш. У середині 1980-х мати Сильвестра зацікавилася походженням і з допомогою Горбачова відшукала родину в Одесі. Нині у Південній Пальмірі живе родич Сталлоне і має успішний бізнес.

ВАЙНОНА РАЙДЕР

Володарка премії «Золотий глобус» 1993 року двічі номінувалася на премію «Оскар». Батьки Вайнони Синтія і Майкл Горовіц — нащадки єврейських емігрантів з Харкова — займалися літературною діяльністю. Вони емігрували під час більшовицької навали спершу до Владивостока, а звідти — до США. Справжнє прізвище предків її батька Вайнони — Томчин. Актриса мріє зняти фільм про своє українське коріння, про що неодноразово говорила в інтерв'ю.

ДЕВІД ДУХОВНИ

53-річний Духовни відомий за ролями агента Фокса Малдера («Секретні матеріали») та Генка Муді («Секс і Каліфорнія»). Дід Девіда Мойше Духовний, емігрант з Бердичева, був письменником і журналістом у Нью-Йорку. У квітні 2014 року сам Девід Духовни написав: «Я виріс, вважаючи себе росіянином, але тільки зараз зрозумів, що завжди був українцем. Ніколи не пізно змінитися».

ВІРА ФАРМІГА

Відома за ролями у фільмах «Відступники», «Біжи, не озираючись» та «Вище неба», за роль в останньому була номінована на «Оскар» у 2010 році, в категорії «Найкраща жіноча роль другого плану». Її бабуся і дідусь — українці за походженням — зустрілися в таборі для переміщених осіб у Німеччині під час Другої світової війни. Згодом вони емігрували до США. Батько Фарміги народився в Україні, виріс в Аргентині. Віра відвідувала українську католицьку школу та виступала в гурті українського народного танцю. Голлівудська акторка постійно наголошує на своєму походженні та стежить за подіями в Україні.

ДАСТІН ГОФФМАН

Дастін Гоффман — володар двох «Оскарів» у номінації «найкращий актор» за фільми «Крамер проти Крамера» та «Людина дощу». Також в активі Гоффмана три нагороди BAFTA, дві Emmy та шість «Золотих глобусів». До жовтневого перевороту його родина спокійно мешкала в Києві. Але після того, як більшовики на очах дітей розстріляли його бабцю та діда, майбутній батько Гоффмана емігрував до США. Сьогодні Гоффман говорить, що відчуває своє коріння, і не тільки тому, що серед його улюблених страв — борщ та горілка.

ОЛЬГА КУРИЛЕНКО

Українська «дівчина Бонда» родом із Бердянська. Ольга починала свою кар'єру як фотомодель і гадки не мала, що колись стане однією з голлівудських зірок першого ешелону. Якось у пресі промайнула інформація, що начебто Ольга Куриленко думає про Україну переважно з тієї точки зору, як сильно змінилася сама акторка… На що Ольга відразу відреагувала в одній із соцмереж: «Ганьба пресі, яка не розібравшись, написала, що я не люблю свою країну. Це повна нісенітниця. Я люблю свою країну і пишаюся тим, що я українка».

ЛЕОНАРДО ДІ КАПРІО

Цей голлівудський красень, діяльність якого врешті-решт була відзначена премією «Оскар», також пов'язаний з Україною. Бабця Леонардо Олена Смирнова народилася в Одесі, а під час жовтневого перевороту 1917 року емігрувала з батьками до Німеччини. Після невдалого шлюбу Олена Смирнова переїхала до США.

МІЛА КУНІС

Мілена Марківна Куніс народилася в Чернівцях, де жила до 8-ми років. Її батько Марк Борисович працював інженером-механіком на заводі, а мати Ельвіра — вчителем фізики. У 1991 році сім'я емігрувала до Лос-Анджелеса. Для досконалішого вивчення англійської мови Мілену записали на курси акторської майстерності. Це й вирішило її подальшу долю. Сьогодні Міла Куніс вдячна батькам за цю щасливу путівку в життя, але ніколи не забуває, звідки вона родом.

СТІВЕН СПІЛБЕРГ

Двічі оскароносний сценарист і режисер чудово знає Україну. Обидва діди Спілберга народилися на українській землі. Дід режисера по батькові — у селі неподалік Кам'янця-Подільського, а дідусь по матері виріс в Одесі. Спілберг зізнається, що його найулюбленішою стравою є український борщ. У 59 років він уперше побував в Україні й тільки-но зійшовши з літака сказав: «Нарешті я на рідній землі!»

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернівці оголошує підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна, що відбувся 26 липня 2016 року

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144, ухвалено рішення про визнання переможцем конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності — суб'єктів господарювання, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна: *частини нежитлового приміщення №6–2 загальною площею 32,8 кв. м на шостому поверсі будівлі №4 (літера А, військового містечка №101, розташованого за адресою: м. Чернівці, пл. Театральна, 6, що перебуває на балансі КЕВ м. Чернівці, з метою подальшої передачі в оренду,* **фізичної особи-підприємця Читайло Валентини Василівни.**

***

КЕВ м. Житомир оголошує підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що відбувся 21.07.2016 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. за № 699/27144, конкурсною комісією прийнято рішення: **Приватне підприємство «Експерт-Сервіс-Консалт»** — переможець конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, який буде залучений до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:

— частини нежитлових приміщень у будівлі складу інв. № 2 площею 300,0 м^2 за адресою: м. Житомир, вул. Ватутіна, 61, військове містечко № 114.

***

Департамент інформаційно-організаційної роботи та контролю Міністерства оборони України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста відділу попереднього розгляду вхідних документів.

***

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

1. Заступник начальника кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1668–1790 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій, або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 5 років і науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника), або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

2. Професор кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій, або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

3. Доцент кафедри Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

4. Доцент кафедри авіації інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

5. Доцент кафедри застосування космічних систем та геоінформаційного забезпечення інституту інформаційних технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій, або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 3 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь.

6. Старший викладач кафедри високомобільних десантних військ і сил спеціальних операцій командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

7. Старший викладач кафедри логістики Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

8. Старший викладач кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій, або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 2 років, або стаж наукової, науково-педагогічної діяльності не менше 2 років та досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня.

9. Викладач кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

10. Викладач кафедри зв'язку та автоматизованих систем управління інституту інформаційних технологій, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

11. Викладач кафедри застосування космічних систем та геоінформаційного забезпечення інституту інформаційних технологій, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

12. Викладач кафедри підготовки миротворчого персоналу навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій, або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня, або стаж наукової, науково-педагогічної діяльності та досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня.

13. Заступник начальника центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК— «полковник», посадовий оклад — 1804–2008 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, науковий (освітньо-науковий) ступінь, досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

14. Заступник начальника науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1591–1688 грн.

15. Начальник науково-дослідного відділу проблем розвитку військової освіти — заступник начальника науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1591–1688 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, вчене звання, науковий (освітньо-науковий) ступінь, стаж військової служби на посадах наукових (науково-педагогічних) працівників не менше 5 років та досвід керівництва науковими підрозділами НДУ (ВВНЗ, ВНП ВНЗ) не менше 3 років.

16. Начальник наукового відділу досліджень та впровадження інноваційних технологій наукового центру проблем запобігання корупції в секторі безпеки та оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

17. Начальник науково-дослідного відділу мовного тестування наукового центру мовного тестування навчально-наукового центру іноземних мов, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

18. Начальник науково-дослідного відділу (проблем інформаційної безпеки та суспільної актуалізації воєнної політики) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

19. Начальник науково-дослідного відділу (проблем військового законодавства) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК — «полковник юстиції», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

20. Начальник науково-дослідного відділу проблем підготовки військових фахівців науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

21. Начальник науково-дослідної лабораторії (проблем удосконалення роботи органів військового управління) кафедри управління військами інституту державного військового управління, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

22. Начальник науково-дослідної лабораторії (проблем оперативного, технічного та тилового забезпечення) інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

23. Начальник науково-дослідної лабораторії (перспектив розвитку електронних засобів навчання) інституту інформаційних технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

24. Начальник науково-дослідної лабораторії (розробки моделей операцій) науково-дослідного відділу (розробки моделей операцій та бойових дій) центру імітаційного моделювання інституту інформаційних технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

25. Начальник науково-дослідної лабораторії (проблем фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту) навчально-наукового центру фізичної підготовки та спортивно-оздоровчих технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, науковий (освітньо-науковий) ступінь, досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

26. Провідний науковий співробітник наукового відділу організації досліджень науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

27. Провідний науковий співробітник наукового відділу досліджень та впровадження інноваційних технологій наукового центру проблем запобігання корупції в секторі безпеки та оборони, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

28. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем військового законодавства) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК — «полковник юстиції», посадовий оклад — 1400–1500 грн (2 посади).

29. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем розвитку військової освіти науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, науковий (освітньо-науковий) ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

30. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку систем зв'язку та автоматизованого управління військами) кафедри зв'язку та автоматизованих систем управління інституту інформаційних технологій, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

31. Старший науковий співробітник відділу аналізу та узагальнення інформації навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн (2 посади) .

32. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем оцінювання та прогнозів загроз у воєнній сфері) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

33. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем військового законодавства) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК — «підполковник юстиції», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше 5 років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

34. Науковий співробітник науково-методичного відділу організації, координації та супроводження навчально-виховного процесу науково-методичного центру організації освітньої діяльності, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

35. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (соціально-гуманітарних проблем) кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

36. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (перспектив розвитку електронних засобів навчання) інституту інформаційних технологій, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

37. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки моделей бойових дій) науково-дослідного відділу (розробки моделей операцій та бойових дій) центру імітаційного моделювання інституту інформаційних технологій, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

38. Науковий співробітник наукового відділу досліджень та впровадження інноваційних технологій наукового центру проблем запобігання корупції в секторі безпеки та оборони, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

39. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту) навчально-наукового центру фізичної підготовки та спортивно-оздоровчих технологій, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

40. Науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем військового законодавства) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК — «майор юстиції», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

41. Науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем наукової та науково-технічної діяльності науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше 2 років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня, або вченого звання — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України на умовах строкового трудового договору:

42. Заступник декана факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4571 грн.

43. Заступник декана факультету з навчальної роботи — начальник навчальної частини факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4571 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій або досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів не менше 10 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника), або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 3 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

44. Завідувач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4562 грн.

45. Завідувач кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4562 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій, або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника), або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

46. Професор кафедри високомобільних десантних військ і сил спеціальних операцій командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 4313 грн.

47. Професор кафедри економіки та фінансового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 4313 грн (0,5 ставки).

48. Професор кафедри зв'язку та автоматизованих систем управління інституту інформаційних технологій, посадовий оклад — 4313 грн.

49. Професор кафедри застосування космічних систем та геоінформаційного забезпечення інституту інформаційних технологій, посадовий оклад — 4313 грн (0,5 ставки).

50. Професор кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 4313 грн.

51. Професор кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4313 грн.

52. Професор кафедри гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4313 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій, або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

53. Доцент кафедри Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 4053 грн.

54. Доцент кафедри зенітних ракетних військ інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 4053 грн.

55. Доцент кафедри радіотехнічних та спеціальних військ інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 4053 грн.

56. Доцент кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4053 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій, або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 3 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 3 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь.

57. Старший викладач кафедри керівництва військами (силами) в мирний час командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 3804 грн.

58. Старший викладач кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3804 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій, або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 2 років, або стаж наукової, науково-педагогічної діяльності не менше 2 років та досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня.

59. Викладач кафедри ракетних військ і артилерії командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 3306 грн.

60. Викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3306 грн.

61. Викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3306 грн (0,5 ставки).

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій, або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня, або стаж наукової, науково-педагогічної діяльності та досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня.

62. Головний науковий співробітник наукового відділу досліджень та впровадження інноваційних технологій наукового центру проблем запобігання корупції в секторі безпеки та оборони, посадовий оклад — 4053–4313 грн.

63. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (соціально-гуманітарних проблем) кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, посадовий оклад — 3057–4053 грн (0,5 ставки).

64. Провідний науковий співробітник відділу аналізу та узагальнення інформації навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, посадовий оклад — 3057–4053 грн.

65. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту) навчально-наукового центру фізичної підготовки та спортивно-оздоровчих технологій, посадовий оклад — 3057–4053 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, науковий (освітньо-науковий) ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

66. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем оперативного, технічного та тилового забезпечення) інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 2868–3804 грн.

67. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу мовного тестування наукового центру мовного тестування навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 2868–3804 грн (2 посади).

68. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем військового законодавства) центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2868–3804 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше 5 років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

69. Науковий співробітник наукового відділу досліджень та впровадження інноваційних технологій наукового центру проблем запобігання корупції в секторі безпеки та оборони, посадовий оклад — 3057–4053 грн.

70. Науковий співробітник науково-дослідного відділу мовного тестування наукового центру мовного тестування навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 2512–3555 грн.

71. Науковий співробітник науково-дослідного відділу (автоматизації процесів управління матеріально-технічним забезпеченням) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2512–3555 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше 2 років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

1. Для участі в конкурсі надсилаються такі документи:

— рапорт, який подається за командою (заява);

— автобіографія;

— копії документів про освіту та кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання;

— службова характеристика;

— службова картка;

— медична книжка;

— довідка про проходження військової служби (трудову діяльність);

— список наукових праць (винаходів);

— витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду, вищу за ту, на якій перебуває).

2. Термін подання документів — до 3.09.2016 р.

3. Дата проведення конкурсу — 14.09.2016 р.

4. Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, 28, голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

***

Інформація про проведення конкурсу на право укладення договору оренди нерухомого військового майна

Назва об'єкта та його місцезнаходження: нежитлове приміщення площею 1,0 кв. м у будівлі №65 (казарма) військового містечка № 204 за адресою: 04176, м. Київ , вул. Електриків, 33, що перебуває на балансі Квартирно-експлуатаційної частини (місто Київ) Міністерства оборони України.

Вартість майна, що пропонується в оренду, за експертною оцінкою на 31.03.2016 р. становить 12645,00 грн (дванадцять тисяч шістсот сорок п'ять гривень.) Стартовий розмір орендної плати за базовий місяць розрахунку — березень 2016 року становить 421,50 грн (чотириста двадцять одна гривня 50 копійок) без урахування ПДВ.

Цільове використання об'єкта оренди: 40% під розміщення банкомата.

Конкурс буде проведено на 21-й календарний день з дати опублікування о 11.00 за адресою: 04176, м.Київ, вул.Електриків, 33, кім. 2, Квартирно-експлуатаційна частина (місто Київ) (пропозиції приймаються до 10.00 дня проведення конкурсу).

Телефони для довідок з питань конкурсу: (044) 428–62–67, моб. (067) 969–81–53, електронна адреса: dkech@damba.org.ua.

Основні умови проведення конкурсу:

найбільший запропонований розмір місячної орендної плати порівняно зі стартовою платою; компенсація коштів за виконане експертне оцінювання майна;

утримання об'єкта в належному технічному стані відповідно до санітарно-гігієнічних та протипожежних норм; заборона приватизації, суборенди та переходу права власності до третіх осіб; своєчасна сплата за спожиті енергоносії та надані комунальні послуги, витрат зі сплати податку на землю; страхування орендованого майна на суму, не меншу за його балансову вартість, на користь орендодавця протягом одного місяця з дня укладення договору оренди; строк оренди — 2 роки і 11 місяців; внесення завдатку в розмірі, не меншому за орендну плату за перший (базовий) місяць оренди, який зараховується як плата за останній місяць оренди.

Основним критерієм оренди визначення переможця є найбільша запропонована орендна плата при обов'язковому забезпеченні виконання інших умов конкурсу.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд комісії такі документи, зазначені в інформації про конкурс: відомості про претендента; пропозиції щодо виконання умов конкурсу, крім розміру орендної плати, пропозиція стосовно якого вноситься претендентом (учасником) у день проведення конкурсу; інформацію про засоби зв'язку з ним; заяву про участь у конкурсі; відомості про учасника (для фізичної особи — копію документа, що посвідчує особу, або належним чином оформлену довіреність, завірену належним чином копію виписки або витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців; для юридичної особи — документи, що посвідчують повноваження представника юридичної особи, завірені нотаріусом копії установчих документів); відомості про фінансовий стан (платоспроможність) учасника конкурсу; довідку від претендента про те, що стосовно нього не порушено справу про банкрутство.

***

Інформація КЕВ м. Харків МОУ про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, проведеного 28.07.2016р.:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінювання, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Переможець конкурсу
1.	Нежитлове приміщення на першому поверсі 2-поверхової будівлі № 4 нерухомого військового майна загальною площею 32,6 м^2 за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, в/м № 48, що перебуває на балансі КЕВ м.Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»
2.	Нежитлові приміщення будівлі № 6 нерухомого військового майна загальною площею 416,6 м^2 за адресою: м. Харків, вул. Комсомольське шосе, 54, в/м № 166, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»

Олександр Моїсеєнко біля свого витвору

«АТО-АРТ», зроблене руками «Мага»

Волонтер та митець Олександр Моїсеєнко створює чудернацькі металеві скульптури, які вже давно підкорили серця мешканців столиці Луганщини. Виготовляє їх із осколків мін та снарядів як нагадування про жахи війни, яка триває на його землі

Ідучи Сєвєродонецьком, можна побачити чимало цікавих металевих «скульптур»: наприклад, усміхненого триголового змія, що запрошує відвідати стоматологічний кабінет. Поряд махає крилами металевий метелик, а неподалік примостився на штурвал папуга, схожий на пірата, і розпустив залізний хвіст гордий павич. Ці представники вуличного техно-арту виконані з велосипедних ланцюгів, частин мотоциклетних моторів і навіть із гільз від снарядів. Магічне перевтілення старих речей здійснив талановитий майстер Олександр Моїсеєнко. У місті він відомий за псевдонімом «Маг».

Чимало робіт він створив із використаних військових боєприпасів. Колись грізний метал чоловік перетворює на витвори мистецтва. І це дуже символічно...

— Мені дуже хочеться, щоб цю війну запам'ятали наші нащадки. Щоб, дивлячись на цей розірваний товстий метал з гострими краями, люди зрозуміли увесь жах війни, замислилися над тим, що в жодному разі її не можна повторити, — зазначив майстер.

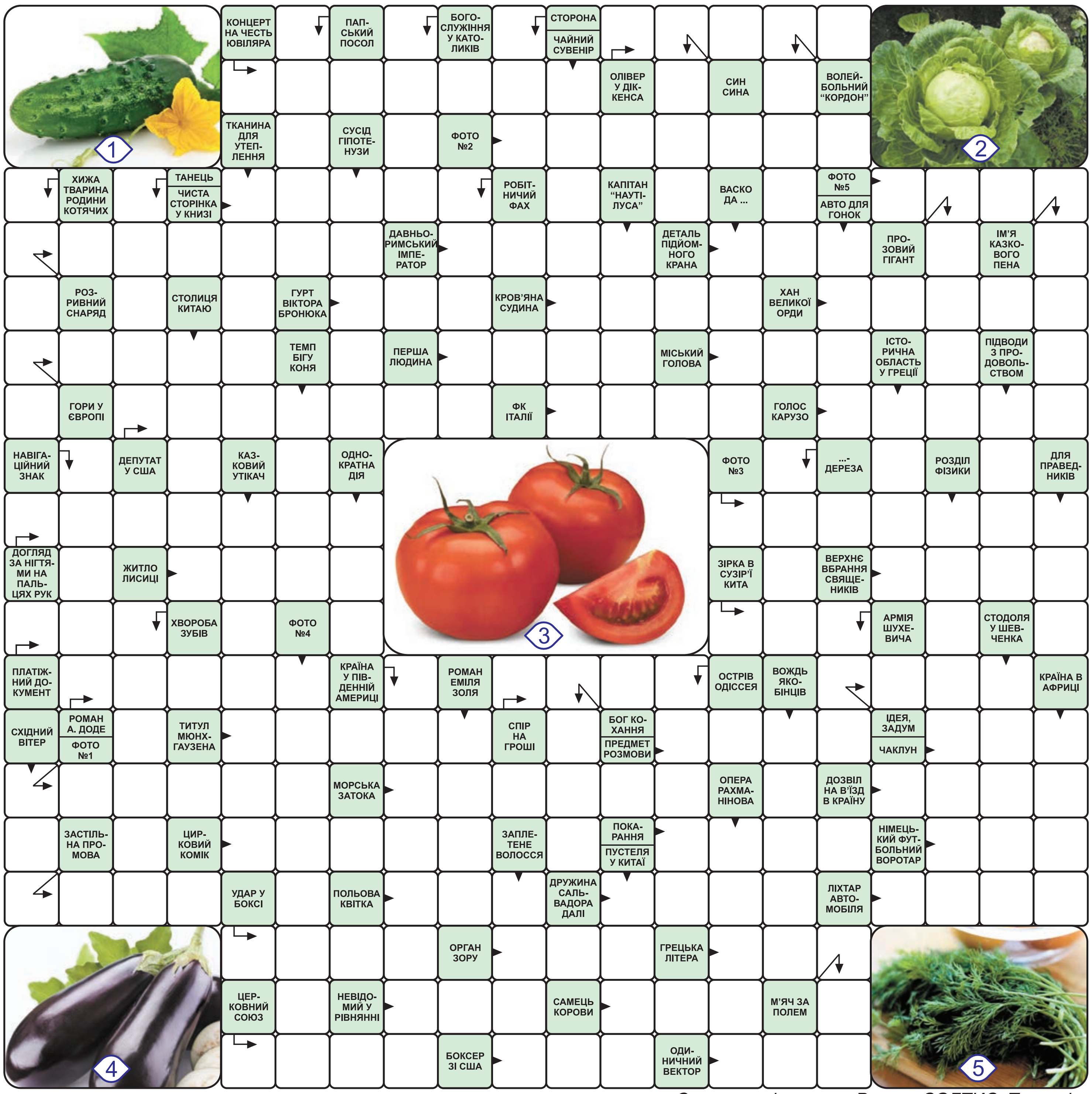
З останніх його робіт — вежа Донецького аеропорту та «Хрест крові», які несуть глибокий історичний і моральний зміст і мають на меті саме нагадування про трагічні події нашої історії. А ще «Дзвін війни». На цей пам'ятник «Маг» кілька місяців збирав уламки гранат, мін, снарядів та ракет. Невдовзі з'явилася скульптура кольору згорілого металу. Її Олександр Моїсеєнко подарував сумчанам. На дошці біля підніжжя нового меморіалу викарбувано імена загиблих.

Олександр Моїсеєнко мріє про те, щоб побачити посмішки на обличчях земляків, що залишили свої домівки, щоб після всього, що сталося, у них усе було добре. А ще — щоб якомога скоріше закінчилася війна!

Катерина Риндіна

Робота майстра — вежа Донецького аеропорту

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

ВІТАЄМО

8 серпня 50-річчя відзначатиме начальник Центру аеронавігаційного забезпечення авіації ЗС України полковник

РОМАНЕНКО Іван Августинович

Ваш службовий і життєвий шлях від офіцера бойового управління до начальника Центру позначений благородними, гідними справами. Доля та життя дали вам добру вдачу, творчість і талант, люблячу родину та щирих друзів.

Вітаємо вас з ювілеєм і бажаємо міцного здоров'я, радості та сімейного благополуччя, всього найкращого в житті. Нехай молодість духу, творча енергія сприяють новим звершенням, здійсненню всіх планів, плідній праці задля подальшого зміцнення обороноздатності нашої держави на благо України та нашого народу.

Колектив Центру аеронавігаційного забезпечення авіації ЗС України

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

— Куме!
— Га?
— А що ви робите в моєму погребі?
— Та вас шукаю!
— А навіщо сало з'їли?
— Та щоб під ногами не валялося!

***

— Куме?
— Слухаю!
— А щоб ви робили, якби на вашу жінку напав тигр?
— Та ніц би не робив...
— Та як, куме?!
— А я шо винен? Сам напав — сам нехай і обороняється!

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 32927 Замовлення 49036
Ціна вроздріб – договірна

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Чергові по номеру —Тетяна МОРОЗ, Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Оксана МАРЧУК
Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114